

Aditi-Inana Kinga

Napló folytatódik...

1.

2021. július 23.

A Napló az Öregles-hegyen folytatódik...; ezen a hétvégén követhetjük nyomon a kék vitorlák vonulását nappal, és kék szemű világukat éjszaka, a Kékszalag vitorlásverseny jóvoltából.

2.

Az akaratosságról és az akarat fontosságáról

Az akarat a legnemesebb tünemény: amint elnéztem Cory-Lory mászni, felállni, -ülni, járnai tanulását. Ezen akaraterő visz tovább az úton. Minél rejtettebben létezik és pontosan, egyértelműen körülhatárolt, annál inkább vezet eredményre.

Az akaratosság, erőszakosság ellenben egy rejtett elégedetlenség, frusztráció felszíni vibrálása, és ritkán vezet eredményre.

Az egyén atomizáltsága a nanotechnika társa lesz, jelentősége megfelelőképp csökken; mégis nem tudunk a világegyetemben másik Isten képmásáról, és nem értjük az angyali, arkangyali, ördögi világot sem, de bizonyosan ügyködik az emberi szférában. A társadalom pedig egyre inkább egy mesterséges intelligenciára épülő technológiától válik függővé. Hol a helye e virtuális hatalmak világában a felébredt tudat és elme működésének? Kiszorul, kivonulni kényszerül, mint Buddha az ő korában a hatalomból, és így nem egy ellen-világot épít mégsem, hanem látenszen kiegészíti, védelmezi, póre-csupasz jelenlétével megtartja a világot.

Nem vagyunk egyedül, és a világ ritkán kedvez a jó ismerkedésnek. Megtörténnek velünk a Dolgok. A Halál ügyintézői pedig veszélyeztetik a jó, minőségi Élet lehetőségét. Az együttélés szabályait főként tapasztalás útján eltanulja az Ember, mintsem tanítani lehetne. A holisztikus, az egész látványában, - ami keveseknek adatik eleve látásra -, az önnön szabadságában jól körülhatárolt egyén megtartása nehéz anélkül, hogy csavarrá válna, és nanométerrre degradálna a jelen gyorsasága. Lassan, észrevétlen veszi át egy-egy elme a teljes uralmat a lehetséges és zseniális látásmódok mintázatán átalakítja az Életet; e mintázatokon a kiaknázhatatlan lehetőségek tárházából az emberi természet manifesztálódik.

Az Ember jó közérzete, egészséges szellemi élete az alapja a valóban Másik tiszteletének; a teremtmények közötti tisztelet teszi lehetővé, hogy ne Fegyház legyen bármiféle Egység, Egyház -

Nem túlszabályozás, hanem lényeglátó, közteherviselésen alapuló megoldások szükségeltetnek -

3.

Július 22-én a Sobri Jóska Élmeny-, Kalandparkban Kislődön, a Bakonyban. Miután bejárom a területet, a vizes akadálypályáknál telepedem le; átszelem egy kötélén végigmenvén, egy másikat fejem felett fogván, a tavat, és a kifeszített, függő drótkötélen a víz felett és a vízbe becsúszom. Átfutok a tavon a gyeptéglákon, élvezem. Először riaszt a tömeg és a nagy zaj, de hamar eligazodom a térben, és szép napot töltök el; Kolos és családja békén hagy egyedül, ők együtt más ismerősökkel. A kirándulás a tavat ölelő hegyekben ezúttal elmarad, furcsa, ritka dolog. A kápolnát sem tekintem most meg. Leginkább a tóparti fűzfák tetszenek, a vízi biciklis látványa. Időnként nagy hangon elvonul egy-egy vonat. Az erdei drótkötélpálya most sem vonz, de szépek az ügyes testek függvén a köteleken. A svájci Alpok most túl körülmenyes és messzi lenne, bár csodaszép. Az USA közelebb így tán, mintha ott élnék, bár nem

szüntem meg szeretni. Melyik az én tájam? Ahol igazán otthon éreztem magam, tán pillanatokra is. Az marad. Egy-egy szoba, egy-egy látvány, örömteli pillanat, egy-két-három Szempár, mely tán ha el is nyel, fel is fal észrevétlen, megtart utamon, mert szerettem, igazán vonzott, igazán érdekelt, még ha nem is ismertem is -

4.

A nevelés fontosságáról

Látni a gyermeket igaz közelségben, és sajátosságának, természetének, tehetségének megfelelő utakat felmutatni, gyakorlati lehetőségeket megteremteni, védelmezni egy látó burokban, melyről nincs tudomása, de látenszen védelmezőn hat, míg bontogatja szárnyait, hisz a rontás erői is észrevétlen jelen, tán épp ott, hol a jót feltételezné az ember; minden rendszer minden intézményesülésében megtalálható minden -

5.

Egy mogyoróbokor megrajzolásának kudarca

Egy törzs helyett, különböző zöld takarásban a hosszanti fás párhuzamosok, mintegy a gyökérszék több töről, föld fölött folytatólagosan elágazásai, és a levelek követhetetlen esése, fodrozódó, különböző hajlásszögökben fordulása illeszkedései az enyhe szellőben, rendezett káoszról tanúskodnak, a természet adta függő szabadságról! És mitől függ az Ember? Miben rejlik szabadsága? Ezt tudni és belátni szükséges ahhoz, hogy eredményt érhesen el -

A fenti rajz címe: Zöld sejtkepződés; a cím mindegyik betűje más színű, és a bokrot átjárja a spirálisan tobzódó, sugárnyalábokon terpeszkedő, terjengő Nap!

6.

2021. július 24-én reggel, Kinga névnapján is elsőként ébred, és a reggeli kávé meditációt ezúttal a Balaton fenséges látványa kíséri az Öregles-hegyről. Másodiknak Apostol Csongor, tizenegy éves fiúcska dugja ki fejét, ki majdnem Apostol Csongor Kolos lett, de Kolost végül meghagyták az apa tulajdonának. Boldog vagyok, hogy te ülsz itt mellettem e reggelen, ölelte át a fiúcskát, hisz ma van a névnapon, de nem elárulni az ősöknek, mert nem szeretem a felhajtást!

Tán Kolos nem örült neki, hogy szól fiához, és ő nem hallja.

A nevelés fontossága azonban azt mondatta véle, akkor azon a reggelen az okosról bejelentkező politika miatt, hogy fiam, az igazi hatalom láthatatlan és ebben rejlik veszélye, de lehet megtartó, őriző is a legjobb értelemben; valamint az emberek sok ostobaságot fecsegnek össze, és kevés az igazán bölcs ember, és nehéz megtalálni őket.

Kolos ezen a napon, - akaratlan, véletlenül, de egy évvel korábban tudva és akarva -, palacsintát sütött a névnapján, amelyet a parton sok gyerek társaságában együtt ettek meg.

Lisa reggel megkapta az egyik tükörtojását a tányérjára, hisztizett, ő nem szereti a tükörtojást, majd odaadta Csonginak, ki kérte és jóízűen megette, Lisa hisztizett, ő tükörtojást kér rántottával; erre az apja ökölbe szorította a kezét, rajtam nem fogsz ki szóval, és sütött neki mindkettőt, pedig Erika és Ábel, a mindnyájunk által szeretett szomszéd fiú váltig állították, hogy a kettőt egyszerre sütni nem lehet. Két kis külön tálban gőzölgött az egy-egy tojás, a tükör- és a rántotta, és Lisa diadalittasan mondta a mellette ülő Ábel gyereknek, na mit mondtam, hogy lehet! Lisa szeptemberben lesz hat és Ábel tizenhárom éves, de nagy köztük a szerelem. Ábel mackós, nagy növésű, erős termetű, a kisebb, fiatalabb, illetve idősebb női korosztály tagjaival érti meg magát jól. Lisa kis parányi termetét csak úgy dobálta vízben és

szárazföldön. Játékaiban kísérte, partnere volt, és míg Csongi sokszor inkább hergeli, piszkálja, bántja, addig ő olykor jól helyreteresi, még akkor is helyreigazítja a kis taknyost, a kis ökröt, ha az épp valami rosszat egyenesen tőle tanult volna el. A nevelés fontosságáról.

7.

Buddha Herceg kivonulása, azaz a megvilágosodás egy fügefafa alatt történt. Kolosék kis balatoni háza előtt közvetlen, mit János épített, van egy terebélyes fügefabokor, mely jól takarja az alsó telekszomszédot, kitől a pár nap alatt jött egy kis füst és kínzó zajjal a csiszolás, vagy mit tudom én mi, de az a hang, amelyet már tán más nem is hall, de finom idegzetűeknek, idegrendszer hallásának kín.

Csongi nagy horgász Ábellel együtt, és Kolos, mint jó apa sok időt tölt el velük éjszakába nyúlón a mólón. Csongor egy narancssárga papírt éget fent a telken, rajta két szó, a horgászat szakszavai: szilikonos tüske, gubancgátló kosár. A megvilágosult agyában kicsomózódnak, kioldódnak a gubancok, és élete nagy kérdéseire megtalálja a válaszokat, és betekintést nyer Isten szemének hálózatos fénysejtjeibe -

Az indiánok, és a hun-magyarok is, Mikszáth ír is róla, egymásnak kiáltanak át a hegyeken. Csongi, Lisa és Ábel is így köszöngetnek egymásnak a hegytetőn messziről köszöntik egymást: Cső Csongi, Lisa cső, Ábel cső; se pá, se pá-pá, se csaó, se csá, se-se-se ... Na és az angyalok tekintetén áramlik a tudás, az információ-áramlás -

Az angyali tudatosság egy fokán Kisgömböcnek, majd Rakoncátlan Kisfiúnak nevezte, az Üdvözült Halálban ő Arany János és Testvérének szólít: az abszolút tudatosság létra-, lépcsőfokai életben és halálban -

Műmeggy-leves - mondja; de hát, ha már minden jó kezdete előtt kivágják legtöbbször a csodálatos faültetvényeket, és töben visszavágják? -

8.

Ami a Családtörténetből kimaradt

Ma, 2021. július 27-én van Krómer Anna Júlia születésnapja, tegnap volt a névnapja, ennek kapcsán jut eszembe, hogy Ney Péterrel való kapcsolatáról nem írtam a Naplóban. Júlia a Katona József Színház pénztárában dolgozott, oda járt be Péter hozzá, ostromolta ösztönös hódító jövedeleivel, virágcsokrokkal stb. Júlia a család figyelmeztetése ellenére eladta újpesti lakását, Péter az örökölt, vagyont érő pestit, és levonultak Mindszentre élni. Péter megszállott zenerajongó, lemezgyűjtő, jazz-imádó, egyéb más jó modern zenéket kedvelt, melyeket Júlia ki nem állhatott, ő megmaradt az operánál, komoly zenénél, szimfóniáknál. Egyszer meglátogattam őket Mindszenten, - Péter már régóta unszolt -, lemezeit mutogatta, kissé már besokalltam, mikor jött Júlia lelkesedésemet a zene iránt szüneteltetni; tán nem örült e látszat közelségnek. Féltékeny lehetett, onnan gondolom, hogy mikor legutoljára nála jártam, elmesélte, mily jól megértették egymást nővére, Veronika és Péter; abból értettem meg, féltékeny volt. Párkapcsolatok még családon belül is nagyon óvatosan, távolságtartón kezelendők. Júlia úgy tudja, a gólya nem párválto állat, ez volt utolsó szava hozzám telefonon, a halála előtti húsvéton.

Péter biztonságtechnikusként dolgozott; elektromos gépekbe is ölt egy csomó pénzt, főleg, ami a hobbiját érintette: zene, film... Két fia van előző házasságából, Iván és...

Miután Júlia már nem szívesen vette, hogy Péter rámászik, és főzni se volt mindig kedve, volt feszültség, de az Élet él és élni akar, Júlia válni nem akart, tehát maradt, Péternek meg nőre

volt szüksége, így egy helybéli cigányasszonynak csinált egy porontyot, kire Júlia később, Péter halála után, gyerektartást fizetett, támogatott egy gyereket.

utó:

Kevés ember mutatja ki félidegenek között állatiba érő, ösztönös énjét; Péter egyszer tévézés közben igen dühödten, inkább vadul, szinte nekem esett, hogy mit hisztizek folyton, mert idegborzoló filmjeleneteknél mindig ijedeztem, féltem; nem bírtam leválasztani a virtualitás hatását a valóságról; ki tudja? Rossz idegzet révén igen ijedős típus ma is, horrort nem, thrillert is csak módjával néz.

Meglátogattam az Amerikai úti zsidó kórházban, csontig soványodva ott töltötte élete utolsó heteit; elbőgtem magam, mi lett a tagba szakadt, nagy természetű emberi testből, egy roncs; de nem csak test vagyunk...

9.

Sigmund Freud: A halálösztön és az életösztönök, Egy illúzió jövőjét olvasván látszik, mennyire is részterület a tudomány, mely mára ezernyi részterületre elágazik. A fogalmak, a nyelv okán oly dolgokat kénytelenek leválasztani egymásról, melyek milliányi szálon összekapcsolódnak a létezés szöttezésén. Az éntösztön mint halálösztön (Freud szerint) tart életben egyéenként, másként egy vesztet nevel az élet. A libidó pedig, az életösztön hajszálon választódik el a haláltól, sőt a Kaszás leginkább ott ér el észrevétlen, és csap le rád. Hagymalevelekként válik le a kis ének világa és növünk bele a létezésbe, amelyet még magunknak tudunk szív, értelem-elme-szellem, ösztön szerint.

Ma a technika lehetővé teszi a szabadon lévő Börtönöket, és más a valódi, négy fal közötti, és más a rejtett hatalom cellázási stratégiái. A nagy bölcsek, írók, vagy Michelangelo, da Vinci, nagy szabadságharcos vezetők szellemi terméket hoznak létre, és közvetlen mellettük a földi uralmat ügyintézők szelleme, melyek érintkezései szinte mindig balesetek, ütközések forrásán alakul, és lesz emigráció, száműzetés, börtön (Pound, Cervantes, Mindszenty...), de olykor siker és diadal koronázza (Dalí, Goethe, Liszt-Wagner).

S. Freud: Egy illúzió jövőjében a tudományos világképre, mely elsősorban a ráció területe, (de befolyásolja hit, képzelet, vízió) - Rilkenél a ráció a létezés háromszögének csúcsa -, próbálja redukálni a létezés érzékelését. Lehetetlen. A szellemvilágot nem csak tudósok alakítják! Az ókor a nagy energiákat maszkosítván-személyesítvén istenítette, a judeo-kereszténység pedig ezeket központosítván a mikrokozmosz magjában a makrokozmoszon túl az Isten a megnevezhetetlen mindenható, a lét-semmi egészen is túl lévő metafizikai entitás, de szellemi ismeretlen!

A brahmanizmus-hinduizmus a három fő energetikai alpműveleten, teremtés-pusztítás-megtartás sémáján alkotta meg mítoszait, míg a buddhizmus a vágyakozás és ragaszkodásban látta a szenvedés, a kín, mint minden rosszak legrosszabbjának kútfejét. Az élet álom, mint egy burokhöz kapcsolja az egyén hálózatait, és az álom útján a vágyakozás és ragaszkodás nem csak negatív tényező, minthogy minden is relatív, de való igaz, sok kín, mert rettentő energiák, (libidó) kötődhet a halállal, - létezését alkotó fő tényezők -, nemcsak a fajfenntartásban van lényeges szerepük, hanem minden szellemi termék létrejöttében „szublimálom ösztönöm”, erről bőven szól klasszikus szépirodalmi, zenei mű is. A vízen járás művészete ellenben nem jöhet létre a nagy kötődésekben beleragadván, de nem is kell azokat elvágni, csak értelemmel látni szerepüket. Nem kell birtokolni valamit a megértéséhez, mely gyönyört okoz (da Vinci). A libidó legfontosabb szerepe nem a szexualitás testi értelembe, hanem lelki és szellemi utazás iránytűi. A szexualitás pedig jó, ha nem eszközesít-kurvásít, hanem művészetté válván (Káma-Szutra) megszentel és az istenibe emel, de ez lélek-szellemi, a

vágyakozás nemes lénye nélkül elképzelhetetlen. Óriási a különbség az üzleti testesítés és az istenibe emelő testi, bőrközelség, a lelkek és szellemek testi közössége között. Az egyik maffia-hányados, a másik az Erosz, a SZERELEM!!!

10.

Martin Luther: Asztali beszélgetésekben folyton ördögökkel harcol, érdekes. Krisztus mondja, Távozz tőlem, Sátán, oszt csak nem hagyja, hanem a kereszt kínhalálára juttatja. Ma azt ajánlják, hogy Gondozd Sárkányodat! A Magyar Nemzeti Galéria Kupolacsarnokában az angyali bábuk felfelé és lefelé kikötve, nyilván az egy létezésben lévő irányultságok különböző értelmezésére utal, mint az angyali-szent és ördögi-bukott.

Az emberi életminőségben a jing-jang szimbólumhoz köthető hasonló jelentés ritkán létezik ilyen drasztikusan osztva, arról nem is beszélve, hogy Novalis éjszakái, az ezeregy éjszaka sötétje, a szentek nagy éjszakája, Dante nagy sötét erdeje, hol elveszti az élete addigi irányjelzőit, semmit nem közöl a gonoszságról, a Gonoszról; mely azonban létezik! A Gonoszhoz való viszonyulásban segít a hit és a valódi etika, nem az erkölcs, az utóbbi egy társadalmi szabályrendszer. És csak a Gonosz kínoz-e? Nem. De minden kín azért kezelendő, tartandó távol magunktól és fontos, mert azon szívesen megtapad a Gonosz. Kínozhat sóvárgás, vágy, szerelem, szépség, lelkiismeret, tökéletlenség, a teljesség hiánya, a csillagos létezés börtöne, a másokban meglátott saját Arc!

11.

Isten, haza, család

Korunk küzd identitásproblémákkal nemcsak a gyorsan változó világ miatt, hanem a család veszélyeztetettsége okán is. A genetika meghatároz egyrészt, de sokszor teljes ismeretlenségben marad a szülő és annak világa, így egy tudattalan csomagot kap az ember, mi régen ismeretlen volt, kivéve a háborúban elvesztett családtagok esetét. E tudattalan gubancos sors könnyen csomózható tovább, és teszi tönkre az embert, hisz a tudatosság, önismeret, a határtalan szeretetében a maga által látott egyén körvonala, a világban betöltött helye, szerepe és álmiai irányultságai identitásképzők egészséges értelemben, mely megtart.

Azt látjuk, Isten rejtély, annak ellenére, hogy beszélnek róla a szent iratok és a globalizmus korában megismerhetjük a különböző kultúrák és társadalmak istenképét és mítoszait, és a mai világban megalkotjuk saját viszonyulásunkat: sokan Isten árnyékát meghaladó általugrásról beszélnek, Isten haláláról stb. ..., a Szent Lelket ismerni vélők pedig tudják az élő Isten Lélek, nem írás, de az írás, mi hagyományoz.

Hazáról mindenki másképp gondolkozik. Van akinek se családja, se istene, se-se-se, semmije nincs, a nagy Nihilben egy forgó-keringő Földön a Nap vonzásában, a Tejút, Vega kozmoszán, ez anyagi világban a Földön szellemet szülő semmiből születő akaratanak és alkotásának él.

Akinek van hazája, ki őriz egy hazát szívében, sokszor pórul jár, mert csak érdekek hálójába gabalyodik látása akarata, egy álom, egy vízió, mert nem veszi észre, vagy későn csak, hogy látása kivitelezhetetlen, megvalósíthatatlan illúzió; pld. merőben ellentétes világnézetek, érdekek, hatalmi csoportosulások tagjai lehetnek maguk nemében kiválóságok, képtelenek együttműködni! Az elengedés, a nem ragaszkodás itt döntő fontosságú, attól még hű magához az Ember, és hat rá az, kit szeret és választ, és látenszen beérik mégis egy álom lehetőségei, és az realizálódik, ami és ahogy lehetséges!

A haza mindenkinek mást jelent.

Érdekérvényesítés, pártok által fenntartott és mozgatott népbíróság, ki folyton iskolába járat nála különbket, titkos társaságok, titkos szolgálatok, hol a hierarchia sajnos sokszor nem a kiválóság és rátermettség szerint alakul, és e hierarchiában lefele rétegződésben nem véd, hanem gyakran tönkre-, áldozattá tesz!

Az egyén akkor lehet boldog és sikeres a ma társadalmában, ha az egészszől, az isteni természetől nem szakad el, és nem hagyja, hogy más csiszolja csavarrá, rabszolgává degradálja, játsszon vele, de ő sem másokkal játszik, hanem ahol a játéknak helye van, és ott vigyáz, ahol az őrizésnek helye van.

És sajnos azt látjuk, hogy a világnak leginkább nem a világot, a fényt, a valódi tudást, tudatosságot érdeke terjeszteni, hanem az ellen-Buddhák gyártása, a szorongj, félj, a csomóidből ki se láss, tehát kínlódj, vergődj, mert én csomósítlak és ködösítlek és környezetet becsapom, hogy maga tegyen tönkre. A bolsevizmus kedvenc módszere a családtagok egymás ellen fordítása.

VILÁG

12.

Érdekes egybeesések

Bulcsú és Márta 2021. június 2-án utaznak Paksra, Júlia hamvasztásos temetését intézni, és nem is tudják, hogy a Mama 101. születésnapja a nap.

2020. június 2. a Mama 100. születésnapján én viszek virágot sírjára, ez egyben a Trianoni békekötés 100. évfordulója, 2020. június 4., Bulcsú névnap.

(...)

Ha Bulcsú lánynak születik, Bekker Ida Mária a neve.

Tegnap, 2021. július 29-én Bulcsú 45 éves lett, és késő délután beváltok egy Libri ajándék könyvutalványt, jó sok filozófia a Helikon zsebkönyvtár gondozásában, a pénztárban a 7000 Ft. feletti vásárlás okán a pénztáros Gárdonyi Géza: Ida regényét kínálja 2999 Ft helyett 799 Ft-ért. Ismerem, szeretem, szép kiadás, rendben. Egy festő életéről és viszontagságos szerelméről szól.

Nem gondoltam, mikor Ágnesztől megkaptam a Kölcsey emlékév Himnusz ezüst érmét ajándékba, hogy ugyan éremgyűjtő nem leszek, de a konyhai kerekasztalon lesz pár jutányosan beszerezhető érem, csak kizárólag olyan, mely szellemi fejlődésem útján érintett, befolyásolt az idők kereszteződéseiben, csomópontjaiban az időtlenségben. Széchenyi és címere, jelmondata: Ha Isten velünk, ki ellenünk? Mindenki - mondom én rátarti elfogultan. Kossuth a reformkor vívmányainak ikonjával, Kennedy, Washington hátlapján a Szabadság-szoborral, Szent István szelleme, mint Nagy-Magyarország felhőben, a magyarok nyilaival, hátlapján a csillagos, fejéből aranyfa nőtt Magyarok Nagyasszonya, a határtalanul magyar sorozat kezdő eleme a Felvidék, a Pozsonyi vár, Csontváry: Magányos Cédrusa és Rákóczi fejedelem, hátlapján HUNGÁRIA. A teljes sorozat remek, de nem vagyok gyűjtőgető. Az Őrvidék Liszt képmásával és a kismartoni Esterházy kastéllyal stb.

Most várom Munkácsy: Honfoglalás festményét aranyozott keretben, mint a Magyar festészet műremekei kezdő, nyitóelemét, nemcsak a kedvező ajánlat miatt, hanem az Országház Honfoglalás terme része a KÉRŐK novellámnak.

13.

A Budapest Park mellett el Kispestről, anyámtól biciklin hazafelé jövet. Nem is ösztönvilágba markoló, hanem hipnotikus, kábító, mert az andalító szó kevés rá, zene. Szinte elnyúlok és hullámzom a biciklin; az vagyok, akit a jó zene magával ragad, megérint, de azonnal tudom, milyen hatású, mit ér és mire megy! Mostanra.

14.

2021. július 31.

A Sárkány - így nevezte apám anyámat, mikor szeretvén gondolt rá, és való természetében kívánta megragadni és bemutatni; tehát a Sárkány nem volt jelen Bekker Béla halála okán, a Covid miatt pár hónappal később rendezett temetői látogatás, majd a Kőröshegyi családi találkozón. Sokan eljöttek. Különbözőek vagyunk, de mégis a családi kötelékek szeretetében töltöttünk egy napot.

Andi leánya, Emese nem volt jelen, de elképesztő hölgy. Négy hónapig egyedül Kambodzsában, Vietnamban, ... szűrős szívószállal iszik patakokból, tavakból, netet követve szeli át a dzsungel legszebb helyeit, majmok ugrálnak a fákon, ott sátorozik egyedül, stoppol, ...; belegendolván is borsózik a hátam, de kissé irigykedem; kit szenvedélyesen megérint, elragad valami, az tűzön-vízen át a közelében marad. Emese régésznek tanult az ELTE falai között.

Egy ilyen nap alatt többet látsz a társadalomból, mint hírek tucatjait naponta átolvasva, amit nem teszek.

Béláról tudtam, hogy a Westel-nél mérnökként dolgozott, és az MDF közelében legyeskedett, de nem tudtam, hogy a Széchenyi Társaság létrejöttén együtt munkálkodott több társával már 1984-től, mikor még nincsenek alapítványok, külön pénzügyi alapok a bizottságokon belül. A megemlékezésre, majd az együttlétre eljött több társa és kollegái is, kik borversenyekről, szüretelésről, szőlőtaposásokra emlékeztek, és régi fotókon láthattam, mint függnek a kis telki ház falán egy madzagon a mobiltelefonok, Nokiák...

Élő fenyőről egy kis ágat tettem a vázába, a kis kápolna urnafala elé, Béla fotóival. A balatonföldvári református temető hangulata a gyáli temetőt idézte fel, hol id. Bekker József nagypapa nyugszik Jancsovics Terézia nagymamával, mintha hirtelen ott is lettem volna.

Csaba temetésén, halála 2016 január, a szög kiesik a falból, mit Béla örömmel nyugtázott, mint jelet. Ha szög vagy bármilyen falban, már nem láthatod a teremtmények igazi arcát.

Béla fia, Szabolcs, unszólásomra elmeséli sebesülései történeteit, hiszen egy szál gatyában ücsörögvén a telkén, látom a sok forradást, heget. Volt minden. Hat évesen autóbalesetet követő kómából ébredés, két kidobó fiú brutálisan elintézi holmi ismerősükkel való verekedés után, álkapsát törik el, fél évig nem bír, csak pépeset enni, sima esésben kiforduló alkarcson, máskor ellenben hátrafelé zuhan, terméskő széle hasítja szét a koponyacsontot, ... szerettem verekedni - mondja. Volt mikor a Morizonban, máskor a Közgáz buliján álltam forrósodó levegőben a már majdnem birkózók közé. Bulcsúval rendszeresen együtt buliztak, én párszor kísértem el őket, voltunk egyszer az USA-ból hazalátogató Ildikóval és Angélával is. Szabolcsnak ma egy húsz évvel fiatalabb remek barátnője van. Talán egy egész angyalsereg kíséri, hogy még életben van!

Unokatesóim szerint addig kísér társként valaki, míg kell. Mennyire bonyolult mégis ez, ki hogy, és miként kísér, és milyenek szükségleteink és szerelmeink!

A család felnövekvő nemzedéke közt van, ki nemzetközi közgazdásznak tanul, és a Bolyai Klub elnöke (Bulcsú szintén), mert Bekker Marika-Terike leánya, Harsányi Zsuzsanna lemásolta a családban már meglévő neveket, Bulcsú, Boróka, de Botond és Bolda Csejke (a boldogság forrása jelentésben az ő újítása) és Botond szoftverfejlesztő, Boróka az Atilla király Gimnáziumba megy Abára. Csaba gyerekei, Csaba és Boróka nemzetközi cégeknek könyvelnek, Boró most banknál dolgozik, öcsém, Bulcsú logisztikában a szállítmányozást tervezi és működteti telephelyeivel belföldön és külföldön. Én nem gondoltam soha magam a család krónikásának, de úgy tűnik, miután Istenről és hazáról sokat álmodozván, gondolkodván, most megírom családom rövid történetét is. Vázlatosan.

Bálint ugyan nem Balassi, de Bekker, kissé felöntött a garatra, de kívánom, hogy hurkás-hájas bájjait tovább én ugyan magamon ne növessem, de ő oda rájuk a neki leginkább megfelelő partnernőjét megtalálja. Bekker Bálint magasfeszültségű elektromérnök a MÁV-HÉV-nél, ki kávéját szürsölgetvén hasonlóan mereven néz hol apja képére, máskor a földvári völgyhídra, mint én tudok egy-egy fát, bokrot, virágot...

15.

Szakácsi Sándor hamvait a Fekete-tengerhez vitette, és ott lakott Kispesten a Dobó Katica utcában egy barátnőnél, ahol pár házzal arrébb én, három évtizedig. Láttam a La Mancha lovagjában és Sarkadi Imre: Oszlopos Simeonjaként, mindegyik tetszett. Másik kedvencem, nagy hatású darab volt Határ Győző: Elefántcsordája a Refektóriumban. Csurka László. Rékasi Károlyt is láttam fiatalon többször. Plautus: Hetvenkedő katonán halálra neveltük magunkat gimnazistaként. Az Elveszett paradicsom Cserhalmival, a Nagymama Tolnai Kláival, Anyám, Kleopátra Udvarossal...

16.

Külföldi tartózkodásaim, miként, mi köré szerveződtek, mikor az idegen környezet hajlamos önmagából is kifordítani az egyént? Nem igen voltam ott sem más.

Szerelmek, természet, templomok, múzeumok, galériák, színházak, könyvtárak, zene!

17.

Rotterdami Erasmus: A balgaság dicsérete és Martin Luther: Asztali beszélgetések, Seneca: Erkölcsei levelek, H.P. Lovecraft: Onnan túlról kötete kapcsán érdekes meglátásaim voltak a Szellem történetére. A műveltség maga egy halmaz, mi éltet, de ki is vesz az életből, tehát elnyel észrevétlen, mint egy fekete lyuk. Az örök mérték a megfelelő használati útmutató. Érdekesek Luther észrevételei Erasmust illetően a Szellem szektásodásának és érdekcsoportosulásainak létrejötté kapcsán. A szigorún körülhatárolt elvek és vélemények, mást kizárván, élesen elhatárolódván harcos, inkvizítori stílust hoznak működésbe, így alapoznak, alapítanak, ha az idő kedvez mégis, akarván-akaratlan új egyházat. Erasmus a Szellem játékos, túl a Szellemen is, nem értékeli túl, nem görcsös egy elv melletti kitartásban, hanem átengedi magán a jelent és az ismert és szeretett ókort, és egy kis mitológiai zsebkönyvet hoz létre saját ízlésre, hol maga teremti tovább alakjait a jelen Gazdagságában és Ifjúságában, - a választott fő kísérői -, egy könnyed stílust engednek meg neki, amit Luther puritán mivoltában pápistának bélyegez, és valóban, a Balgaság Istenasszonya boldog esztelenségei, felülről, az istenek szférájából ő maga e tekintet, magára vállalná kora esztelen könnyedségeit, az „Urak a Papok”, és papok az urak életstílusát, szempontjait, megmutatva az emberi örök természetet a hatalomban. Ő maga a Balgaság Istenasszonya egy jelmez, amelyben hiteles lehet és csábító stílusa kacérkodik Ifjúsággal és Gazdagsággal és minden erény nélküliséggel oly túlzón, hogy

utána biztos mindenki Seneca komolysága, erkölcsi után kapjon az egyensúly miatt. Seneca szintén az „ellenség táborába” is megy bölcséletért, Epicurus „idegen kertjeibe”, a sztoikus az epikureusokhoz.

Howard Phillips Lovecraft

Született: 1890. augusztus 20. · Rhode Island, Providence (USA)

Elhunyt: 1937. március 15. (46 évesen) · Providence, Rhode Island (fő magyar ünnepeink)

Elképesztő írások. Az Onnan túlról érzékenysége jó pár évtizeddel előzte be a ma társadalmának legfontosabb problémáit, miként alakítja elménket is a körülöttünk óriásit változó világ, illetve A patkányok a falban „miként csalogatnak sokkalta borzalmasabb helyekre, mint amilyent elképzelni képes vagyok”. A ma veszedelme.

18.

Hamvas, nem Ham és nem vas, a Magia-Szutrában az élettervezetet tartja a legfontosabbnak, melynek az imagináció az alapja, és ezen élettervezetet leginkább csődbe viszi, ha mások imaginációja áll helyébe. Nálam ez a nagy semmiből lassan alakult egy-egy fő impulzus köré, de hitem a Fehér Mágus Názáreti Jézusban volt a fő szál, mely köré szerveződött egy ház és virágos kert képe, a boldogság (Mama), a hazámról szőtt álmok, melyek egy hét vezéri vérszerződés egységét látták egyedüli lehető megoldásnak, hol nem a másik háza előtt söpör az ember állandóan, de kiáll az övéiért, és akkor az idegen is van, kit elébe talál. És a teljes körű művelődés lehetősége, a tudás és a tapasztalás útján az írás vezetett a szabadság madárdala felé.

19.

Egy kis Stand-Up

Isaszeg és szegfűszeg, a dicsőséges tavaszi sarló a szegre akasztva?

Isonzo, de konok is lennék, egy faszent paranoiás jégbe hűtve, megdermedve, ki egy örök tavaszi géniust nagyzol pityókásan, mégsem pityóka, mégse faszén.

Nem állott Szamár, se piaci Hínár, mégis, amíg az Én Lelkem Őtet szereti, a nyavalyás eledelét zsebre mégse teheti, mit én főzök, egy ragadó-dagadó vén Szipirtyó, így nem Szív-tipró, félni tőle mégse kell, ha a Sátán is szólna mégis szövegeiben, hisz létezik Őkegyelme, és ki elfedi a bajt, az igazi baj!

Szélütéses alkalmatlan, avagy életre táncoltatott lankadatlan?

Remete, kinek ki az összes kereke, kinek a kocsi alkatrészei, eleje, vége és kormányja (Csilla), kinek, ha tekeredik, fűró, ha lapul, lapát, (nagyapapa), de mit lapátol, ki tudja?

Mily jó, hogy az én Udvaromba csak az járhat, aki engem igazán szeret????!

Azt se gondolta a kutya se, hogy a Latino egy Latinovits, hogy Isabella Krisztofóró, ki kikel egy daliás tojásból az USA-ba menet, de a tejes díszruha a zászló!

Lócsiszár a Szent király és nem a csípő- és derékbőség!

A pirkadat pedig mégse a Hajnalka lóhalálában, de bálványok alkonya!

20.

Az etika területén valami igen megkattant, ez azt bizonyítja, hogy egy liberális gimnáziumban valaki azzal hanceg, hősködik, hogy neki mind megvolt, természetesen csaj, ki csak élt és mozgott, és ez rendben is van így, ha különösen törést senkiben nem okozott, csak hormonok kicserélődése, tapasztalatszerzés az isteni színészi jelenetekhez, miként nedvesül a női szem a vágy csúcspontján, ha az Uralom maga játszik, az isteni Férfiú -

Ellenben, ha egy Nő keresi a Párját, és ráadásul hol Magyarország, hol Ausztria, hol az USA vendégeként, arra rásütik a bélyeget, hogy vigyázz, mert kurva-kém. Az isteni Férfiú ellenben csapatot épít, szervez, volt kurvái Udvarát tartja fenn -

Persze ma már szokássá válik, hogy a „nők” folyton rendőrségen feljelentgetnek erőszakos bántalmazásért, szexuális zaklatásért, mikor bugyi nélkül járnak mondjuk köztereken és macskaként dörgölöznek stb. A valódi áldozatok, a Bárányok hallgatnak, mert jócskán meg vannak félemlítve, félnek!

21.

Ma egy svájci kis faluból egy első könyves író világszerte útra megy, VILÁGOT látni, és eszébe se jut senkinek őt kém-kurvának tekinteni, hadakat indítani ellene, beszervezni akarni, ellenben, (...)

Más: nagy sértődöttek, nagy erkölcsösözök, de élük életük, remélhetőleg nekik csak hagyják, egy ideig, egy szintig; arany középutat javasol a bölcs!

Más: a mai világ azzal fenyeget bennünket, hogy a privátszféra megszűnik, és a közéből, a lélek szabad magjából való cselekvést teszik lehetetlenné, amit az elmúlt század alatt megtanultunk -

22.

Az Álom szerepe a pszichoanalízisben szerintem túlértékelt, de megvan a fontos kiegyensúlyozó szerepe. Amint a tudathasadás, skizofrénia esetén a különböző démonok uralhatatlanul külön életet élnek, fejtik ki idegenként hatalmuk, és az Én elveszti felettük az uralmat, ha valóban beteg, de ha egy gyilkos távhipnózis során pillanatnyi megszállásról, átáramlásról és találatról van szó, lehet uralt is: bár egy mágikus hatalomnak erős gazdasági-magánhadseregi bázisa van, így nehezen engedi el, kit kipécézett; így az álomban is a lelken uralkodó démonok fejtik ki hatásukat egy filmes, képi világban, a lélek egy oldott, más hullámokon élő, egy külső látásában. Ezzel azt állítom, hogy egy kiszemelt lélek-szellem álmában ugyanúgy „kezelhető” mint ébren.

23.

A hazaszeretetet a kor sajátosságai okán szinte minden fenyegeti, mert az egyén szerető energiáit a már meglévő hatalmi, érdekerők, legfőképp titkos társaságok, szolgálatok, különféle csoportosulások, maffiák persze mindig a leggyilkosabbak, veszélyesebbek, kik lassacskán teljesen megszállják időnként a titkosszolgálatokat is, így azok védelmi ereje megszűnik létezni és gyilkolni kezd. Lásd 20. század a mában!

Magyarok főként hajlamosak nagy szívüket, szívesakra a Kárpát-medencében, a haza oltárán, vagy hazának, barátoknak, szövetségesnek vélt idegen oltárokon feláldozni, és így magukat veszítik el. Mindenki maga találja meg a receptet a maga számára, de tény, hogy a már

meglévő hatalmak mindig éhesek, szomjasak, halásznak-vadásznak-gyűjtögetnek, és ráteszik kezüket szívesen mindenre, ami él és mozog, az mondjuk kurva-kém!

Ha igazán szenvedélyesen akarsz valamit és szeretsz valakit, az nem közügy hát, hanem titok és intim és privát világ, másként elveszted, mert annyi az erkölcsösöz, ki magát mindenek felett isteninek tartja, de ezt a másiktól nem feltételezi -

24.

Immanuel Kant: Zum ewigen Frieden, az Örök Békéhez fölírás egy hollandus fogadójának cégtáblájára temető van festve; valójában az írás egy filozófiai tervezet az államok közötti valódi béke megteremtésének lehetőségeiről, sok érdekes észrevétellel.

25.

A legrosszabb nevelő a hipnotikus uralom megteremtésében a semmit adás, avagy egy üres adathalmaz zúdítása a kiszolgáltatott, személytelen tárgyra, még rosszabb a nevelő saját énjének injekciós rátelepedése neveltjeire; jó nevelés a gondolkozás képességére való rávezetés, a kreatív készség tanított kifejlesztése, mondjuk modell-, séma-, rendszer-láttatás, és így a látásra, rendszerezésre nevelés képessége, a szabadságba vezetés képessége. Hamvasnál a lélek a szabadsághoz mindent birtokba vesz, ez félreérthető. Egy író mondjuk nem úgy veszi birtokba a bűnt, a sátáni erőket, hogy maga él velük, hanem érzékeli és meglátja őket érzékenysége okán. A világot építő erők, félre ne értsük nem mindig negatívak, de ma még a Káli korszakban vagyunk, és ez utóbbiak részben erősebbek -

26.

A nem ártó, másokat tisztelő szabadságot prédikálom minden egyesnek, kicsit visszavenni a másokon való uralkodni, alávetni vágyás uralmi akaratóból, az eszközösítés érdekembere képzetekből, a rossz értelemben nivelláló csapatépítésből, de a jól körülhatárolt egyén erős hitére, szilárd öntudatára, remek önismeretére biztatlak.

27.

Mindig hagyománytisztelő voltam, már csak azért is, mert keresztség lévén egy Óskövület tagja vagyok, mint a Római Katolikus Egyház. Nem tartom az előírásokat, mintegy a Lélek ez alól felmentve, de Szív szerint igen, mert mindig éreztem ama Názáreti Jézus köztünk lévő szeretetenergiáit, amiktől nem függök, mert nem vagyok immár szeretethiányos, de a mai társadalom nagyrészt igen.

Nietzsche: A történelem hasznáról és káráról című műben szélsőséges, mert az akkor inkább negatív hagyományozó erők bénító hatását érezte a jelen fényhozója számára.

Isten csak igen lenne vagy nem, ugyan! A Szabadság és Szerelem Istenasszonyában e kettő oly különös vegyüléke és keveréke fordul elő akár egy jelenséggel szemben is: ez a költészet és a művészet mindenkori diadala, mely nem egy program szerint építődik, hanem a káoszából, mint hajdan az Isten, megformálja a szív-lélek-szellem és a test formáit: ez már az Életművészet; bár az életünkben folyton kísér a halál, de az a mienk, és az életünk, az ad keretet, és Isten része annyira, amennyiben mi beengedjük. Mégis, Istennek van egy nagy riválisa, egy komoly kihívója, és a vele való párbeszéd, harc tisztít minket önmagunk szabadságára. Ha Nietzschenél és a hagyományban a bukott angyal a szabadság és Isten az engedelmesség és a kötőfék, láthatjuk, hogy mindkettő nagy kötőfék, de az emberi szabadságot Istentől kaptuk, hogy benne arcunk isteni ábrázatát megláthassuk, és ebben Sátán ökegyelme

és világi hatalmak és istenek is ellenérdekelték lehetnek, mert ha valakik kötnek, azok ők, hisz a szellemi tér is felosztott elvek, hitek, filozófiák és legfőképp érdek szerint, ami nem baj, és természetes, hisz ez az alapja a szabad választás lehetőségének. A legnagyobb erény azonban itt kezdődik: a tisztelet és uram bocsá' a szeretet a Más iránt, de ez nem vezethet önfeladáshoz és az oszd meg és uralkodj elv nagy Ellenére nem figyelvén a végső katasztrófához és a további tökekoncentrációhoz. Nem kívánok szocializmust, nem is én hivatkozom egyenlőségre. Nincs egyenlőség. Különbözők az adományok, de más is a felelősség! Ki többet kap, többért felel, és egy kis Ember is lehet boldog és Ember, ha hagyják, és olyan társadalmat kívánnak építeni, amiben még létezhet!

2021. augusztus 12-én tanítványaimtól kapott Feldobox csomagban a Széchenyi fürdőre esett a választásom, és megfürödtem. Igyekszem testem is formába hozni a szív és lélek, szellemformáim után. Úsztam a boldogságban valakik iránt érzett szerelemben, és az ők irántam érzett szerelmében, főként 33 Celsiusra szökött a hőmérő higanyszála, és a délutáni órában szemben, avagy épp háttal úsztam a horizonton lefelé menő nappal, mi augusztusban már alacsonyabban jár az égen.

Fürdő után a Pavilon kertben ittam egy epres limonádét, mi elég drága és nem volt túl finom. Éreztem az emberek minden rezdülését, sok fáradt, kedvetlen, szomorú ember a felszolgálók között, kiket rabszolgának néznek valakik, pedig nem azok. Sok szórakozni, kikapcsolódni, ellazulni vágyó ember, de nincs elég hely leülni, sorban állás a pultnál, az egyik bankkártyafizető-készülék nem jó, hat emberből kettőnek dolga épp felszolgálni. Akkor elmegy mellettem valaki, hogy én neki soha a jó életben nem kellenék, na és, ki kérdezte? És, hogy nem sikerült rám állnia, de leszedett minden energiámat! Túl jón és rosszon nem azt jelenti, hogy árts, hogy szedd le mások energiáit, hogy vedd el tőle, mi az övé, de nem is kell állandóan folyton adni, és lehetetlen folyton ragyogni. A földön a legtöbb helyen pihen is és különböző intenzitású a Nap. Egyik legborzalmasabb hatású kép, mit láttam, egy anorexiás nő mezítelen, testén mindenhol bíbor, égő gyertyák. Az embergyártás, emberkíséret Mary Shellynél fantázia, a mágiában és a sugártechnikák lövő korszakában valóság! Ma azért van ennyi pszichikai, szív- és rákos beteg, mert a maffia elfektetők vannak túlsúlyban, maffiamilliárdokhoz kötött romboló, negatív energiák, és kevés a valódi spirituális mozgalom, mely nem érdek alapú.

Én római katolikus vagyok, és szeretem az egyházamat hagyományaival, hol Krisztus JELEN, de ma a Názáreti Jézus életéhez tán a XIV. Dalai láma élete a legközelebb. Egy megszállt ország spirituális fejedelme, ki volt száműzetett... Természetesen ma is az igaz keresztények nagy száma a valóban üldözött, mert ők nem kémek, nem milliárdosok, ők fényhozók és megtartók.

A globális pénzügyi, gazdasági, technológiai világ folyton átalakulóban és nem mindegy mivé alakul! A hagyományos társadalomfenntartó és szervező erőknek (állam, egyházak, birodalom) nem szabad félni attól, hogy kicsúszik lábuk alól a talaj és sok minden, hogy nincs megszólító erejük esetleg, hanem bátornak kell lenni fényhozó szerepük betöltésére, mint volt a Názáreti az ő korában, „az igazat mondd, ne csak a valódit” elvén, és komolyan, együtt kell dolgozniuk a sok-sok valós probléma orvoslására szolgáló reális, valós érdekegyeztetésen, közteherviselésen, nem egyenlőségen, nem szocializmuson alapuló megoldásokról, hanem melyek az Emberi tényezőből, az emberi egészség centrumából indulnak ki.

A brahmanizmusban lévő teremtő és pusztító, fenntartó energiákat nem válthatja fel a semmisítő és rontó, egyszeri felhasználó energiák maffiaszelleme! Ettől óvjak, erre figyelmeztetek! Ne akarj mindent elrendezni se, nem kell mindent kötögetni és birtokolni folyton alávetni, magad alá gyűrni! Hagyd a természet Istenét is hatni! Ne gyilkolj le semmit, ne zárd

le idő előtt semmit! Hagyd áramolni a dolgokat, érzéseket, folyamatokat, de légy közben magad szilárd kőszikla és abban a tied védelmezője!

28.

A jövőépítésben fontos, hogy senki a másikra ne akarjon rátelepedni. A szellemi egészség megőrzése. A haza átörökítésében nem vállalhat az ember többet, mint amennyiért felelni tud. Ha az írásban rögzítve, a papíron létezik, akkor ő az. A tanítványaival az Ember nem lehet könyörtelen, irgalmatlan, és természetesen támogatja őket, de igaz tanítványai sose lesznek becsapással, árulással és kegyetlenséggel. A csapatépítésre is igaz ez. Nem dominálhat itt önérdék, hanem az altruista jövőbe látás bölcselete mentén a másik jövőbe segítése. Minden erőszakos vágás káros! A tanítvány számára a szabad tájékozódás előteremtése, megalkotása, és az igaz tudás és ismeret átadása alapfeladat. A Mester legalább annyira kell tisztelje tanítványát, - és a vezetésben figyelmeztetni a megfelelő stílusban, ha rossz úton járna -, mint a tanítványnak a Mesterét. Ha önérdék vezet egy Mestert, az káros! A hallgatás lehet védelmező, de lehet gyilkos az elhallgatás, vagy a zsarnokság különböző nevei elhallgatása, mert a sebek csak tovább véreznek és mérgeződnek és valós béke nem teremődhet meg.

Egy példa: mi volt a rendszerváltozás korszakának a valós érdeke? A jövő generációinak valós jobb léte, avagy a hatalomátmentés. A nyugat itt szabad országot akart látni valóban, avagy kizárólag kémeket akart, mindenestül átjárszani a hatalmat. A nép: „Mentek a tankok, jöttek a bankok”, a végrehajtók maradtak, és erkölcsi édes mázzal a rejtett-bújtatott, immáron egyre komolyabb sugártechnikával is megtámogatott és felszerelt finom terror. Nem feltétlen a kormányok, komplikáltabb...; ebben őrlődünk. Rohadt lenne a Nyugat? Csak a Nyugat? És a Nyugat csak rohadt? Egy erkölcsi cukros máz prédikálása mögött egy esetleges gyilkos rendőrállam építése rosszabb, mintha vadállatokat engednének szabadon. A társadalom köz-érzete fontos; aki elnémít hangokat, nivellál csak, és elfedi a valódi bajt, míg ott úz ördögöt, hol nincs és ott nem, hol van, - bár nem lennének holmi ördögűző. A közös nevező, pld. a nemzeti minimum fontos. Immanuel Kant: Az örök béke című könyvében, hogy nem jöhet létre valódi béke igazságtalanságok újabb plántálásával: hazánkra és világviszonylatokban egyaránt értem. Európának pedig nem tagállamai közt kéne büntetgetni folyton, hanem a nemzetek valós problémáit komolyan véve keresni a közös megoldásokat, a miből mennyit, kivel mennyit, az európai minimum fontos elvén. Milyen és mennyi orosz szükséges, milyen és mennyi amerikai létérdek, miként a Kanadát és Ausztráliát is magában foglaló Nagy-Britannia koronás uralmával, Kínával, a Közel-Kelettel stb.? A tömeges bevándorlás öngyilkosság; lásd népvándorlás korszaka; segíteni tudni helyben és ezt nem megtenni, vétek. A gyarmatosítás, ha már létezik, nem állhat meg kifosztásnál és kizsigerezésnél, hanem az ott élőkért felelőssé válik egyben a gyarmatosító, és nem csak testi, hanem szív-lélek-szellemi egészségéért; lásd a kultúrájához való jogot, és egy szellemi függetlenséghez való jogot.

29.

Mi a szabadság? A szabad gondolkodás képessége és ennek vállalása. A lehetőségeid szerinti minden javaidról és képességeiddel való önrendelkezés.

Mi az írás? A bőség kikristályosított adományozása, a szellemi egészség megőrzése.

30.

Hegyek Csarnoka, mintha azt kérdezte volna tőle, Angyalok Csillagától, hogy Múzsád volnék, vagy mi a Fasz?

Tekintete, Báró Úr, mi kedves nekem!

Adok neked, Kedvest játszani, majd mindjárt nem Ölelés! És ha az Ölés lesz?

Én Magának csak azután szúrnám hátába a kést, miután Ön, kegyelettel már holtta döfött!

Ekkor történt, hogy három kis ikonnal el lehetett mondani egy egész Történetet: Napraforgó, Örökzöld és Csókos Asszony!

Ha ez a történet, áldás lesz ott abból legott!

Álmaimban Ön a legjobb kisfiú ezen a világon és én a legjobb kislány.

VILÁG, mi is az, hogy világ? Van rajta túl, mármint túlvilág? Élők, holtak, angyalok és ördögök egy rakáson, hármas halmon üdvözültek és kárhozottak egymás húsába beletépünk, de mondom, ki az ÁRNYÉKOKBÓL: az égen egy állócsillag, ki fényhozó, egy Üstökös -

31.

Egy kis Stand-Up II.

Tojta a tojást, nem egyet, de sok százat; rajta nem kötött biz soha, de nézte az Eget, mi szíve sóvárgása is volt, hol milliárdnyi szárnyas harcai pofozták, miközben koldusként vergődött, de mindig tovább is lépett, bár szíve horgonyzott pár ősi kövezeten.

A sötétség nem ő volt, de besötétedett, és látta, kinek ütni van kedve, üt, és nem érdekli, ki az, kit üt! Az éj leplei alatt a sok tojás záptojás lett, abból a rántottát nem ette meg!

A semmihez nem ragaszkodás, buddhai erény és veszélyes, mert láttat igazságokat, miket képviselni nehéz, és a vízen járás idején szárnyas vagy magad!

Mindegyikkel sorra ott függött a Kereszten, hát egyik se vette meg, mert szerette, és kit megvesznek, áru csupán; az árnyékvilág szerelmében ott a tündöklő fényesség, ragyogás, határtalan boldog nyugalom, a Nirvána, a teljesség, az Elme béke fejedelme! Fárasztó sportágak, áramszünetek, a tempó, mit csak magamnak diktálok kötelességeimben, így szól az államalapító apja, a Géza! Pénzvadászat!

Ki ma Nyugat-Európa, egy volt szabad Európa rádió, vagy annak nyoma sem?

Virtuális világ való világgal karöltve és attól való elszakadása, és szárnyaink megérintik a vízfelszínt, öldöklő szerelmeinkben.

U.i. : FEGYVERARZENÁL

32.

21. századi Mese

Mit akarhat tőlem az isteni világ? - kérdezte Angyalok Csillaga Hegyek Csarnokától.

Én csak azt tudom, folytatta, hogy régen egy Pór-Leány ki se mozdult tán egész életében a falujából, esetleg a szomszéd faluig. Ma egyik részem Ázsiát kutatja mint Régész, másik pedig a nagy csendességű Óceánban fűredőzik. Én pedig csodálkoznék Hegyek Csarnokánál, mily bolond is a Világ, miként csinál maga egy Pór hajadon szűz leányból, ha nem is kurva kémet, - az nem sikerült, bár nagyon igyekezett a világ -, de csak fűrészelte, csak verte, csak letapogatta, csak szítává lövette, úgy szerette, hogy ki e világból, és ne maradjon rossz kurvájából semmi se!

Nos, miként következhetett ez be, röviden elmesélem.

E szűz hajadon meglátott egy Kapitányt, kiről nem tudta, hogy kapitány, mert civilben volt mindig, kitől azon mód elájult, második találkánál az ágyában kérdezgette tőle, szeretsz-e, mondd? Az persze hallgatott, mint a lapuló levél és száraz szarkupac az avarban.

Egy Professzora időközben meglátta benne a jövő nagy íróját, és kezét tűzbe tette érte Amerikába menet, hogy nem kém, nem terrorista, jól nevelt, szelíd szelídecске, és nagy író lesz egykor. Jó, jöhet akkor a nagy Amerikába, úgy is sok rokona itt, nincs oka ellenség leendni.

Kapitány ágyában az izzadásig az ölekezés, ölésről szó sincs, fel sem merülhet ilyesmi, csak a szerelem vizes leplek görgetegei, de csak van egy folyton szakadék szélén táncoló, veszélyezett Lélek-Szellem, Hegyek Csarnoka, ki mindig Életveszélyben; nos őt így el nem lehet hagyni, cserben nem lehet hagyni, és a Kapitány különben is máshol is görgeteg.

A nagy Amerika pedig le nem becsülhető hódító Nagy-Hatalom, kinek csáberői hatalmasok, főleg ha Amor nyilai eltalálják szíve lelkét a már nem szellemtelenek, de épp szellemileg alakuló fene egy nagy Leánynak, hogy csapna belé a ménkü, az egek perzselő istennyila, tűzköves eredői, hogy elsőként rögtön egy Kapitány ágyába furakodik, miután már Ausztriában is sok minden tudatlan kerülgette -

Nos ezen gyámleány képekről ír az Art Institute of Chicagoban, ki se mozdul onnan, kamerák jelen, kérdések a Professzorhoz, a Kapitányhoz, a belügyi szervekhez? Ki ez, ki se mozdul, jegyzetel, idegesítő! Ráadásul megtalálta őt e galéria termeiben Sivatagi Festőecset, ki ugyan nem egy virág a sivatagban, de festőművész. És Amor nyilai mellett egy Kapitány, Hegyek Csarnoka, belügyi szervek, szegények, chicagói érzékeny kamerák, gondold meg, 2001. szeptember 11. után vagyunk, 2002. tavaszi nyarán, hol haldoklik a Leány voltaképp, és ezt feldolgozandó ír a szellemért, de Amor nyilai sem hagyják békén.

Mesémet rövidre fogva, Hegyek Csarnoka sugaraival megtermékenyíti Angyalok Csillagát, majd eltakarodik, majd házasodik és sajnos ráhúzzák a fekete csuklyát, nem mert fekete sereg, csak nem akarja őt a világ olyannak amilyen, túl művelt, túl széles látókörű, Angyalok Csillaga ezért haldoklik távol létén a nagy hiányban, mert nem érti, hogy minden megvan már őbenne eleitől fogva.

Angyalok Csillaga átokkal vert, de áldott hazájába megtér, Sivatagi Festőecset, ki körül szintén mágnás és mágiás óriások, mert USA nagyhatalom és Chicago egyik legfontosabb központi városa, tehát Sivatagi Festőecset mintha kicserélték volna, kevés hallgatás, kis szorító, így leányok, úgy könyvek, féltékenykedés és sértegetés, és YOU JUST LOST...

Aztán a hosszantartó haláltusa, mert Angyalok Csillaga csak nem akar halni, bár a Kapitány haldoklik, Festőecset haldoklik, Hegyek Csarnoka halott és nő, és marad a lassú elvérzés, haláltusa, el- és besötétedés.

Megjelenik egy főtörzsörmester, ki ki, mit se tudja, de nagy szabad, intelligens, szelíd, pipogya, annál erősebb Legény, ki leveszi lábáról a sok haldokló közt halni nem akaró Angyalok Csillagát, ki folyton e szabad Legény karjaiból is az égre tekintget és meglátja Esthajnal Csillagát, és csak mondja, csak mondja Angyalok Csillaga, ki nem feledkezik meg haldokló barátairól, holmi Alíz, se Hegyek Csarnokáról, se a Kapitányról, se Sivatagi Festőecsetről, se a pipogya, de szabad vad Legényről, ki nő és családja van, hogy téged választalak, Te vagy az Én Csillagom, Esthajnal Csillaga. Na, mi sem kellett már egyéb a folyton kamerázó, fülelő, szaglászó, 2001. szeptember 11. utáni belügyi és külügyi állami szerveknek, ha már eddig a maffiával ne lövették volna Sivatagi Festőecsetet, Angyalok Csillagát, Hegyek Csarnokát, a Vad, szabad Legényt, a piszkos munkát rájuk, a maffiára bízzák a tiszta belügyi és külügyi állambiztonsági szervek, kik átkozottak, de áldottak is bekapcsolva a világ ilyenén áldottan átkozott vérkeringésébe, nos most indították ám a sugárkoszorút az egész horizontra, hogy le a csillagokkal, nem kell a fénykoszorú, itt a mi tűzijátékunk, és nem értették, hogy a csillagok mégis ott maradtak az éjjeli horizonton.

U.i.: Így lesz egy ártatlan, tudatlan szűz Pór-Leányból Angyalok Csillaga -

33.

2021. augusztus 20.

Kegyelmi áramlatok jártak át, miután összetörten de. 11 h körül felébredtem. Miből származtak e kegyelmi gondolatok? Az engem valaha ismerők, és, vagy szeretők tekintete sugaraiból. És mit jelent valójában Istent és Világot, Hazát és Embert szeretni? Ha igazi ez a szeretet, mindent jelent az. Ki a mi Urunk? Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket! Mit mondott? Ne vétkezzél! Távozz tőlem, Sátán! És emlékezzetek Rám! Mit jelentett? Irgalmat, nyitottságot, kenyeret és halat, látást, feltámasztását a halottnak és feltámadást, és az Evangélium, az Örömhír forrását, az isteni ígét, szegénységet, egy szellemi valóságról való szólást.

Miként látom én Urunkat, a Názáreti Jézust, kitől Államalapító Szent István királyunk koronát kapott?

Menekült egy római és júdeai szövetség fenyegető hatalma elől Egyiptomba, honnan Mózes annak idején a szabadságba, a szabad integritásba, szabad szellemi nagyságba vezette népét. Az egyiptomi hermetikusan, alkimista tanok, az akkori Egyiptom spirituális központja éppúgy hathattak rá, mint Magdala, a Magdalai Máriából alakult a Magdolna, kit az Úr mindenk fölötte szerethetett, ki ott állt a Kereszt Éjszakáján, és vitte a Híreket az Apostoloknak, kik félték, az Úr halála után. Magdala, a Mag-Dal-a mágikus központ volt a mai Szentföld területén, hol a Magdalai Mária Innana szerelemistennőnek papnője volt, több forrás szerint a kutatásokban. Názáret Galileában van, hol a kutatások szerint nem zsidók, hanem pártusok éltek, kiknek hagyományozott szövege a Gyöngyhimnusz, egy Herceg beavatási útja. A Pártus Birodalom a Názáreti Jézus életében éli virágkorát, a neki rendelt idő metszetén, hol Zoroaster, Zarathusztra hívők, a fényvallás követői, máguspapok és egy szerecsenkirály Médea területéről dicsőítik először az Urat, a tudós bölcsek (csillagászat, matematika) mágusai. A hagyományban előfordul a párducos Árpád kifejezés, mert fekete volt. Mit jelent ez számomra? Az Úr, a Názáreti Jézus életútjába miként torkollnak a különböző spirituális irányzatok és az Augustus császár vezette Róma egy vallásilag igen fejlett tartományán miként lehetett a Jövő, ma egy immáron kétezer éves intézményének alapja az ő személye körül kialakult vallási megújulás. A Római Birodalom felbomlásán miként alakul ki lassan egy keresztény Európa a különböző népek harcain, miként termékenyíti meg, majd váltja le nyugat mítoszain kialakult római államvallást a kereszténység. Miként lesz a vallás birodalomépítő tényező. És ma?

Nagy Károlynál látjuk a nyitottságot és szeretetet az ókori pogányság nagy bölcselei, tudósai iránt, ki átmenti e műveltséget a „vallási köntösbe” bújtatott fanatikus hatalmi harcok idején. Ma is szétválaszthatatlan a vallásos intézményekhez köthető hatalom a kultúrák és a világi hatalmak alakuló szerepvállalásától.

Ki a választott, mennyiben és mire?

A világi alakulást a királyi hatalom, az állami tényező és a spirituális erő együttesen határozza meg. Ma a Nyugati világot a keleti áramlatok éppúgy megtermékenyítik, mint az Úr idejében. Buddhizmus, zen-buddhizmus, harcművészetek fajtái, a jóga, melyek szerencsésen termékenyítik meg a kereszténységet. Krisztus nem áldozat típus, hanem büntelen, kit megölnék a szellemi képviselője miatt, mi valójában a zsidó főpapság államalkotó és Róma birodalomépítő érdekeit sérti.

Mi következik mindebből számomra, a művészetem számára, mit magyar nyelven írtam, egy kis nemzeti közösség nyelvével?

Hűséget e kis nemzeti közösség iránt, kit Mózesként az elnyomás és zsarnoki uralmak alól a szellemi nyitottság és nemzeti gazdag és színes integritásában erősítem, hogy a gyűlölet,

szűklátókörűség, a provinciális szolgasor helyett szellemiségre, önvédelemre, mások, mindenki tiszteletére és becsületességre figyelmeztetem, hogy a valódi erények, mint lelki béke, harmónia, küzdelem, erő, szellemi integritás, szabad aura mentén a fényes, szabad szellemi erőkhöz kapcsolódni tudjon, legyen az művészet, katonai szerepvállalás, avagy pénzügyi körök.

Szent István az első szent, kit a nagy egyházszakadás óta mind a római katolikus, és a keleti ortodox egyházak szentként tisztelnek.

Amint az indoeurópai Indiában, a magyarság történelmi gyökerei is Ázsiához köthetők, és elképzelhető, hogy őseik közül volt, ki az amerikai kontinens felé vette az irányt, hisz a testvérnép, a hunok mozgékonyasága ismert, éltek Indiában és Afrikában is. Szkítia, mi jó ideig őseink élettere, szabad, harcos-nomád népek birodalomalkotó szövetsége volt, nagy mozgékonyaság jellemezte törzsi szervezetben, nagy aranytartalékok birtokában, miről művészetük tanúskodik.

Magyarként Európában.

Szilárd alapokon nagy nyitottság: spirituális, szellemi. Kinek-kinek a magáét, de igaz békében és harmonikus együttélésben. Szellemi nagy befogadóként, e szilárd, erős alapokon lehetővé tenni a sokféle szabad szellemi irányzat elkülönülését.

34.

à la Zrínyi

Az nagy Vész Ellen szükségszerűn létrejövő kötések,
megaláztatásokon által, Pergő Ostorral szétválasztatnak,
hogy mindenek önnön magához visszatalálni;
míg már látja Másikat és tisztelni tanul a Vész Viharában,
hol volt sok Fegyver, de kevés a Férfi, küzdeni bátor.
Isten meg ott bocsát, hol nincs mit; hol van mit, leverni
azt mirajtunk, bocsájtani tudni.
Isten fiait és leányait nem öli meg soha, de szabad
angyalnak-ördögnek-világnak Akarata.
Isten tud Magyarul, kinek van Szíve Bátor meghallani hangját;
gyakori ott azonban a vészterhes, vérzivataros Küzdelem
és nem a dicsőséges, örömteli Vagyon.

35.

Kimaradt a családtörténetből Krómer József (Szepi) gyermekei Margit, Panni, Gyszi és Józsi, ki utóbbi korán hal, gyermekei közül Ágnes az USA-ban, Józsi Angliában él.

36.

Terror szüli-e az Erényt? Terror félelmet és többé-kevésbé jól működő Ember-Gépeket szülhet csak. A Gép sok, egyre több, lassan minden feladatot elvégez már helyettünk! Miként maradjunk Emberek? A kölcsönös bizalom teremtheti meg azt a Légkört, hol a szabad kreativitás alkotni tud: további virtuális világokat, Marsot, és egészséges, zöld bioszférát a kék bolygón. Tudatosan ebbe kéne fektetni, és nem mondjuk a mértéktelen fegyverkezésre, bár biztos túl naiv vagyok, ahhoz „igazságos” békék kellenének és korrektség lenne elvárható, közteherviselés, nem egyenlőség!

A magyar rendszerváltás egy Vörös Disznó lassú átalakulása nyugati demokratikus bal rendszerré nagytőkésekkkel, egy kemény titkosszolgálati mag nemzetátjárszása tankoktól a bankoknak egy nyugati, világbanki, eladósítási politikai stratégia végjátékaként töménytelen eltüntetett aktával: kiszivároztatás, félelemgyártás és zsarolhatóság. Az állam-egyházügyi hivatalokkal az elmékben, mi utóbbi alapja lesz a nyugati demokratikus jobb oldali kötődésnek, és belföldön a kis és középréteget megtámogatni igyekvő politikával, mi a Munkára épít. Reméljük nem a munka szabaddá tesz benneteket értelemben, nem a bőrnýúzás, de kreatív értelemben!

Realitás ez; miként tovább, mint a Gépszíj, egy Automata?

Gondolkozom még ezen magyarként és magyar művészként és felelősen gondolkozó Emberként a Világban.

Egyénként jelenleg az oktatás és nevelési feladataim az alkotás mellett a legfontosabbak, valamint a további tanulás és művelődés -

37.

Számadás

kiontott vérben
jól laknak a fáraóhangyák
fénykorszak
fénykorszak
hol kihűl a szenvedély
a közel csalódik
a világ átszüremlik
és csak a szerelem vére
ontható
lázás szenvedély vére volt áradó
és hosszú a kínhalál
a nyomorult élet poklain át
a nyomorult élet poklain át
kegyetlenség és fogyasztás
a vágy tekintete szférád alakítja
a vágy tekintete szférád alakítja
és e vágy túlnő árnyékaidon
a szilánkos útvesztőkön
a szilánkos útvesztőkön
az érdekek kíméletlensége
szétcincál a gyász
szétcincál a gyász
ellep kísérteties homok
utadon a művészet egysége
utadon a művészet egysége
van vér bőven, mi kiontatik
kíméletlen kegyetlenek kezén
kíméletlen kegyetlenség évein
szilánkosan tört mérgezett aurád
gyűlölettől lassan szabadul
gyűlölettől, mi szétcincál
szabadul és tisztul szférád lassan

az örökkévalóság jelenében
az örökkévalóság jelenében
a szeretett géniuszok és műveik
könnyűség leheletnyi
könnyűség leheletnyi
semmisül és van
eltűnik világa
eltűnik világa
ami marad tiszta szerelmei
vágyakozásán a szépség
a szépség kikristályosodása
leheletnyi könnyű szféráján az alkotás
halálok kínján és gyászán
halálok kínján és gyászán
az alkotás: géniuszi Jelen
a semmi mindenségén
a túl kevés lesz túl sok
arcom magányán
az üresség telítettsége
a teljesség üressége
eltűnik, semmisül a Van
eljutni végül a Szerelem Otthonába
a Szerelem Otthonában
egy félig felfalt arcú bemutatkozik:
Sötétség és Halál
Sötétség és Halál
ciklikusan megidéződik
fénykorszakban: Szerelmek Halálán
Szerelem Halálán
élő a Szerelem
az élő Isten vágyakozásán

38.

Isten bölcs Lelke természetünkben

Megteszed, amit kell...
Apák és Fiúk...
Halkan leheled: gyűlöllek,
de tudom: szerencsétlen vagy,
mert szeretsz engem!
Elriasztottál tán Magadtól?
Nem kellett. Tiltakoztam
először és mindahányszor jöttél
Apád irántam érzett imádatában
pár Bölcs látott, míg mi kiscipőben.
Sosem tartottam magam Sokra,
mert Semmire,
de nagy akarattal, harcos voltam én.
Szívesen eltűntem volna,
bárki nagy Szerelmében!

Isten nem hagyta, nem adta ezt.
Most benne tűnök el, míg
látalak félig felfalt arcú
Madaram: Sötétség és Halál,
mégis szeretsz! Borzalmas lehet.
És hol Isten Lelke: ott a
Szabadság, Szeretet.

39.

Szerelem a legborzalmasabb Dolog ezen a Világon!
Kitapossa beleid, szemed kinyomja, kibelez és
lassan falatozik, felfal, hogy lásd a Másikát, ne csak Magad!
Légy érte is, ne csak Magad!
Egy kreatív szegényleány, mint életét szerette a kreatív
szegénylegényt, és a Történelem Hattyú sem volt kegyes...
Most az Üresség Sivataga tiszta, de tiszta volt a
Szenvedély Áramlatai is -
Mégis, kiket szeretett, folyton máshol kellett járják útjaik!
Ürességem: szabadság!
És e szabad ürességbe betekint olykor, kiket szerettem és ki szeretett,
ki gyűlölt, és volt ellenség!
És kötelességeimen túl választásaim, mik betöltik a teljes Ūrt -

40.

Szexualitásról

Talán az igazi nagy szeretet annyira tiszteli a másikát, hogy nem is meri megérinteni, bár létezik a vágy különböző fokozatai és ebből fakadó szenvedés, de aurájukban erősebb lesz a nem lehet, nem szükséges érzése.

Szexuális egyesüléseimben mindig a Férfi volt domináns, ha tetszik, a csábító, és én nem tértem ki előle akkor, ha már létezett a jól ismert Szikra, a Szerelem lehetősége.

Nem tartom ezeket bűnös kötelékeknek, épp az érzelmi indokoltság okán. Egyszer a szükség, a túl fiatal lét vitt rá egy hosszabb kapcsolatra, azt se én szakítottam meg, de benne önmagamként voltam, és utána a hiányától piszkosul szenvedtem.

A szexualitást, ha érzelmi háttere van, és az ember keresi életének értelmét, feladatát, és az elmagányosodó világban társakat keres, nem lehet bűnös köteléknek tartani, de tudni kell, ki az akivel. A szexualitásban gyökerekig lát az ember és bonyolódnak a ragaszkodásai, a férfi birtokérzete működésben, mintha jogot formálna már is. Fontos tudni, kinek mi lesz a szexuális kapcsolat, mert van Férfi, kinek „csak” élvezeti cikk, másiknak a pókháló, birtokterület, stb. Sose marad csak egyféle, ezért komplikált, a birtokát tartja számon már a Nőt, anélkül, hogy a Nő lényege érdekelné.

Én, a nagy Szenvedélyes típus, szeretni akartam, és Isten megadta ezt nekem, de nem közölte, hogy sok zűrrrel jár majd. Mindig érzelmi alapon mentem bele azonnal kapcsolataimba, ha létezett a Szikra, és nem voltam soha a konspiratív Szajha, ki érzelem nélkül hálóz és érdekre les, „lenyúlni a másikát”, ezért ami a szívemen a számon, nyílt lapokkal játszottam, és áldozat lettem. Kevés az az ember, ki szeretné az elé tartott Tükröt, színről-színre látni. Én a krisztusi géniuszokhoz akartam tartozni, nem lehetett más érdekem, mint ez a kendőzetlen Igazság keresése.

Az Ember társas lény, és vágyik igazi kapcsolatokra, míg ezen, a múlt század során felgyorsuló világban, hol a szerepek a társadalomban átalakultak, mindenhol a Titok terepe energiái falják fel az igazi életet és kapcsolatok lehetőségét, melynek szakadékaiba belehullik a legjobb szándék is.

Mik ma az istenek?

Gerhard Richter a nagy világcégeket teszi egyik nagyalakú fotóján az Olympos tetejére.

Ki van ma az Olympos tetején?

Ki szellemi erőit tekintve világi, egyszerre a Birodalmak ismerője, és a helyi megyék kapcsolatrendszerének irányítója: a csöngetésre vakkancs! A táborok „hívői” pedig érdekek, élet-történet, belebonyolódás, félelem, divat és hitek szerint alakulnak.

Minden táborban megtalálható Isten egész állatkertje és angyali hierarchiája!

A szexualitás és szerelem, a házasság főleg mindig hatalmi tényező is, ezért nem morális okokból, de „okosság elvén” kell figyelni hormonális vágyaink vezéreire!

Kis energiák nagy energiákban eltévednek, elnyelődnek és megforgatja érdeke szerint nagy szájában; igen kevés ki nem él vissza.

Ha egy táborba beállsz, érdek, egzisztenciális okok miatt, kibérli e nagy energia tudattalanod is: a pszichiáterek is igen különbözők, mint az emberi paletta, mint voltak olykor a gyóntató atyák: krisztuséi és az inkvizícióé és közte minden!

Például.

E tudattalan bérbe vétele a hatalom által a titok terepe! Így történhet meg, hogy nem te mondasz valamit a másikadnak, hanem általad a nagy energia, ki fogva tart öntudatlan.

Egy hármasságban, testközelen, hol nagy a szerelem, egy harmadik Ex végzetes lehet, ki bérben: és mondjuk azt sugalmazza általa a tábor szelleme, hogy vigyázz, mert Kurva, vagy elárultál minket. Ezt a jelenséget kutatja tán a beckett-i szöveg a maga indirekt, nem konkrét módján és a trilógia Megnevezhetetlene is.

Ezért a mai világ csak felvértezetteknek kedvez, és ott a túlérzékenység, önbizalomhiány halálra van ítélve; ezért fontos a kommunikáció, mint épp a titokvilág terjengő csápjai miatt ismét eltűnedezőben, mert nem tudhatod, ki a másik, mit lehet és mit nem; de mindez nem magától alakul így, nem a természet „diadala”; ezen sokan dolgoznak, hogy így legyen. Kényszerűség, érdek, a GÉPSZÍJ elvén, és lesz áldozata következő generációk. Sajnos.

Okosan, következő generáció, hogy boldog lehess, anélkül, hogy bezárulnál az Élet elől: Jól csak a szívével lát az Ember, ami igazán lényeges a szemnek láthatatlan.

41.

Mindig szeretet lettem volna? Nem. Nehéz lett volna egy rágalmozó közegben, hol leosztott minden lap és birtokterület, és ki szeretné önként e nemzetet, épp azokat teszik tönkre a hivatásosok, pártfunkcionáriusok, kik nélkül nem lehet itt semmit, legyél bárki is.

De nem voltam konspiratív Szajha, és nem engedtem pusztítón szabadjára, hanem uralkodtam negatív érzelmeimen, hogy ne ártsak, bár tévedtem is biztos sokszor, mert nem ismertem a világot, így nem is tudtam eligazodni benne.

Lefelé sose rúgtam, sose kötöttem. Fent harcoltam a legnagyobbakkal, mert volt véleményem mégis a világról. Ez a büszkeségem.

Tán épp ez az önuralom és harcos, de nagy szenvedélyes karakter kellett ahhoz, hogy megírjam, mit szerettem volna, a nagy művet!

Nem voltam egyedül. Akik hatottak igazán, őket nagyon, az életemnél jobban, mint az életemet, vagy mint a magyar irodalom beteljesülését önmagamban, szerettem.

A szeretet nem hízelkedik, de nem is könnyörtelen és nem is bizalmatlan, bár félénk.

42.

A világi hajcihő épp azokat képes legkönnyebben tönkretenni, kiknek fogalmuk sincs róla, mi is a világ; a világ összetart, egymásra van utalva, és magáévá kíván tenni mindenkit. Lehet-e úgy világra jönni, hogy ne tudatosuljon többé-kevésbé a világ: akár sikerben, akár a vereségben.

Beszél az első világháborúról és az azt követő magyar tragédiák soráról, mit végighallgatni is nyomasztó és borzalmas, nem végigélni: bár ugyanaz a szétcincáltság, kiszolgáltatottság, halálra vetés jellemezte a rendszerváltás óta eltelt már több mint harminc évet.

Más helyzet, más élmény és látás a világról: zsarnok és gyilkos éppúgy hallgat mint a Bárány: másért, más okból.

Világ nem ismerete, hülyén halni meg!

A világnak adni valami igazán nagyszerűt, nem képes a világ szolgája, csak nagy szenvedélyes, sóvárgó vágy és akarat, vagy egy sívár, mindent tudó angyal!

Mi teszi a lángelmét?

Kitartás és akaraterő, képzeleti és érzelmi gazdagság, intellektuális kíváncsiság, Isten kegyelme és gondviselése!

Elmeséli, hogy a Férfiakkal borzalmas volt; akiket igazán szeretett, azoktól mindent akart, és máris kudarcra volt ítélve a Férfival minden; de őrizte szívében szerelmeit, ezért él most egy tér-időtlen Lebegés, valami könnyűség, ez nem jelenti azt, hogy nincsenek feladatai, épp ellenkezőleg, és csak hajszal választja el attól, hogy nagy teherré váljon minden, ahogy a szabadságot a szolgálattól napra nap egy hajszal választja el.

Szeretem a magyarságot: ha a szabadságban képes szolgálai alakot is öltetni, rátalál az isteni boldogságra! A szabad szolga máris Úr, mert hol Isten Lelke, ott a Szabadság: és ki Úr, tán rab az, és rabbá kötöget mindeneket, de nem biztos!

43.

2021. október 9-én este 20 h-kor a Liszt-Ünnepen ismét csodálatos élmény a Ferenciek téri templomban, a szent Zene hangjain. Az örökkévalóság elragad magával, az alkotó művész újjászületik a tökéletes előadásban. Szent Ferenc a madaraknak prédikál. A madarak csivitelnek ember nem értett hangokon, már az alig, nem hallható hangtartományban, és felelgetnek egymásnak, míg a súlyos emberi létezés viselése középük furakszik, és részese lesz a csodás természet prédikációjának. Paolai Szent Ferenc a hullámokon jár, míg a hullámok egyre erősebbek, sötétebbek, hosszanti, magas hullámai ellepik a rajtuk diadalmaskodó isteni közelséget, hogy később ismét úrrá legyen rajtuk. Szent Erzsébet a maga hamvas fiatal, árnyalt gyöngédségével jelenik meg a csodaszép dallamokban, míg a súlyosbodó, komorabb, egy tömbben jelentkező áramlat finomul, és dicsőséges diadal felvételéhez hasonlatos. A Prelúdium és Fúgák pontosan megszerkesztett patakozó áramlatain, a tovasiető mozgalmasságban újjászületik a szent zene által részünk az örökkévalóság, mi a mienk, és társul szegődik a

mindennapokban, - nem kell feltétlen zenét hallgatni hozzá -, de az bizony öröm-ünnep, nekem legalább, főleg, ha az egy régi templom remek akusztikájú csodás terében csendül fel.

Október 10-én este 20 h-kor a Dante-improvizációk pokol, purgatórium, paradicsom remekül azt sugallják, hogy az időben rétegződik az elme és lélek-állapot, és e három létállapot keveredik a jelen emlékeiben, emlékezetében, és az akarat, a természet dönt, melyre fókuszál, bár vannak élethelyzetek, melyek óriási kínok ereje okán szétcincálják az egyént!

44.

Anyám tegnap meséli, hogy apám egyszer majdnem elárulta a nagypapát, ki élelmet rejtegetett a Birtokon. 1944-45 telén az oroszok átszelték a Dunát, és épp a nagypapa Birtokánál érték partot. Mi lehetett a kisfiú óvatlansága, nem tudjuk, de nagypapa elővett nyilvános helyről egy hordó bort, és leittatta és megettette a katonákat. Katonának lenni a legnehezebb, ezt egy nagypapa már csak humánus mivoltán sem felejtetheti, és az Éhség nagy Úr. A Katonák jót ettek és ittak és tovább álltak, mentek be Paksra.

A Hatalomhoz különféle viszonyainkban létezünk: tobzódunk és habzsoljuk a jóleső hatalmat, helyezkedünk, hogy élhessük normálisan az életünk, elszenvedjük áldozataiként, avagy különböző ellenállásunk magunkért és másokért.

A Lélek határtalansága okán nincs Idő, és egymásba érnek a korok lelkei; visszafogad a Család is, bár sosem voltunk távol egymástól, csak öntudatlan távol és közel kikönyökölök a Csillagokra -

45.

Nyulat a bokorból kiugratni, avagy a mindennapok bölcseselei

- Hát az a jó NDK! - gúnyolódik, majd elmeséli, hogy az anyja német tanár, és ott volt a berlini Fal lebontásánál.

- Határörként, avagy az ujjongó Nép-tömeg?

- Az én Barátom, ki Nyugat-Németországban élt - mondja, a csillebérci táborban interjúvolta a kelet-németeket, miután Horn megnyitotta Magyarország nyugati határait a Kelet-Németországból menekülőknél, és ez a barát egyengette, segítette az NDK-sok útját Nyugat-Németország, a nyugat felé; még nem lehetett sejteni a Jövőt. Majd más NDK-sok mentek nyugatra, aláaknázni a kapitalizmust.

- Nem, az NDK-sok nem voltak ilyen gecik. (...)

- És, hogy ő még véletlen se a szocialista blokk volt országában tanult németül, hanem Ausztriában, és erre ő, mit köp?

- Tudta, hogy Indiában most halt meg egy világhíres akna-kiszagoló Patkány?

- Nem aknákra szakosodtam.

SZFE-sárga maszkban osztja az észt, hogy reméli, végre tán átment, hogy ők csak a Művészet, persze: hol vannak a műalkotások? Valamire való műalkotás nyakig és túl benne az Egészenben, mely Minden, mely a Semmibe lélegzik át, mely utóbbi abszurd, ha már van valami egyáltalán. A másik természetesen a 19 könyvében nyitott könyv és sokaknak nem tetszik, mert szabad és kreatívan gondolkozó Lény, nem Szent, de tiszteli és szereti a szenteket, kik segítik magányos útján, de mindenekelőtt szereti a szabad alkotóerőhöz való jogát, mit Istentől kapott.

Rózsa-dombi Paktum, hogy a zsidóknak a Kárpát-medencébe kell egyengetni útjuk, mert a Szent-földön már túl tüzes az éter. Herzl a zsidó állam megálmodója is emlegette lehetséges verzióként a magyarok hazáját, hazámat.

A világ arra tartana az Ember biokémiai átalakítása során, gén-manipulációk, hogy sejtjei alkalmasak legyenek akár mikrohullám felfogására..., valójában teljes irányíthatóságra, a mesterséges intelligencia szövetére rákapcsolván a természet-mágia Istene korszakai után. A Szellem koncentrált mágia uralma sugártechnikával spékelve rég ezt csinálja: az volt a 20. század. 21. század a biofegyverek százada? Hajaj!

46.

Kinfa-Kinga-Kín-fa, hogy ő a tizenkilenc és fél év alatt csak a kínzást érezte neki ő csak egy epizódszereplő az életében, de sose bírta elfelejteni
sose akart tőle semmit, csak titkon vágyakozott rá, úgy tűnik a másik is így volt ezzel

47.

Miként látsz, megmutatod?

Egy késsel szíven szúrt feketévé üszkösödött hulla, amelyet felettek a férgek, pondrók és minden más neműek, míg mellette áll egy nagy szárnyú fehér Angyal, és nem mozdul egy örök szobában. Egy fehér angyal szárnyát tördelni akaró fekete angyal, de a szárny mindig ép marad -

Mindig csak a kínzást érezte tizenkilenc és fél éven át, majd ott voltak vele a géniuszi szellemek mind, kik vigyáztak rá és a műre a nagy magányos harcán, majd szobáját egy egész fehér angyalsereg lepte el, kiket rögtön tovább küldött Testvérének

48.

Megingó, kilengő Aurám tán ha pofozza is még valaki, egyenesre állítom: Lótuszvirág-bimbaja, bimbója, ha tetszik.

49.

A sötétségen, a feketén megjelenő fehér angyalszárny: mindez a nyelv és a gondolat dialektikájában mozgás és az önállóság -

Bizonyos dolgok nem tudta, nem mentesít a büntetés alól -

50.

Gondolatok a Történelemről

Ókori-keleti kultúrák birodalmait kihívja a Görög és Római Birodalom romjain a Német-római Császárság és Pápaság harcain felnövekvő ipari-technológiai gyarmatosító Nagy-Britannia Nyugat-Európával, majd a tojásból kilépő és feltörekvő USA, Kanada, az észak-amerikai Kontinens. Párhuzamosan alakuló Kelet: oroszok, kínaiak, arabok-zsidók, Japán és India; hisz e Bolygó, e rémisztő gyorsan forgó-kerülő Kék Bolygó egy energetikában mozog, mely kileng tán szellemi mágneses elektromossága központosítva egy-egy centrum tengelyéhez és létrehoz Birodalmat és egy-pár személyes személyi uradalmait, majd kiegyensúlyozódik a hatalom több központúvá válik.

Európa nagyhatalmak szorításában: az orosz katonai létesítményeket az oroszok ugyan tönkretéve mindenütt hátrahagyták, de megtartották soha meg nem vert hálózataikat és a maffiák, kisebbségi-csoport érdekek, egzisztenciális élet-akarat, zsarolás, tűz körüli megmaradt tudás, a diktatúrában szerepet vállalt hierarchikus gépezet által visszaszivárogtak rejtett-bújtatottan mindenütt meggátolva egy valóban demokratikus és szabad gondolkozású társadalom létrejöttét. Az USA nyugat-európai katonai támaszpontjait sose szüntette meg, és tán így sebezhetőbb is volt.

E Vírus-Háború virtualizálja teljesen a hatalmi viszonyokat, melyeket egyre inkább mozgatott filmfelvevők, kameralencsék tesznek csak hozzáférhetővé, és bőrünk receptorai érzékelik a bajt az elszigeteltségben, de egymás ellen uszítottak vagyunk egy pszicho-terror léggömbben.

Pillanatnyi uralmi vákuumon születnek a nagy, rövid életű Birodalmak, egy-egy nagy Hódító körül: Attila, Nagy Sándor, Napóleon, és közös geopolitikai érdek adja a hosszabb ideig fennálló és működő politikai berendezkedést, a történelem uralkodó Birodalmi formációit.

Minden szabadelvű gondolat mögött én sajnos egyet érzékelttem: a nagytőke koncentrációt és az uralmi központosítást elősegítő ideológiák terjesztését, mely minden méltóságától megfosztani igyekeznek az Embert és közösségeit, és bujtatottan pár család és hatalmi központ uralmának játsszák át a Bolygót.

A magyarság régóta magányosan, barát nélkül él itt a Kárpát-medencében, óriási túlerővel kell szembenézzen, a Szívén idegenek, gyámok és inkvizítorok, és ha akad egy-egy spirituálisan kiemelkedő egyén, kinek FONTOS, miként él itt a nép-nemzet, és nem hajlandó azt elárulni, azokat itt a végsőkig kínozzák: rágalom, megtevesztés, koncepciók kémperek, melybe a nagyrészt idegenek által irányított belügy emberei különböző mértékben és szellemi irányultságban veszik ki részük: a megtevesztett kiszolgáltatottság, gazdasági-politikai maffiákon az értelmiségi, írástudói, művészi maffia: sajnos így látom, kár, és a legjobban ez FÁJT, hogy így kellett látnom, mert így volt. Nem magamért írom; a Jövő lehetőségéért!

Szétforgácsolódott és szilánkosan tört a magyarság kelet és nyugat uralmi harcai közt őrlődve, és kevés a Bölcs, ki rálásson az Egészre, ők rögtön a „Szellem célkeresztben”, mert a többségünk bedarálva, kit elkapott a Gépszíj, mi azt jelenti szivárogtat, idegennek szolgáltat ki, mely gyámként olykor még kegyesebbnek mutatkozik ideig-óráig, mint a honfi, ki léssen magzatod hamvvedre...

Egy kis személyes

Én szerettem a Római-Katolikus Egyházat, hisz a magyar közéletben mindent elsöprő bolsevik vörös kommunista diktatúra idején ott még maradt elvétve pár tiszta, hívó egyén; mindez nem akadályozott meg abban, hogy a legnagyobb ördögöket szeressem, ha ők a tudatosodásomat tudat alatt „segítették”.

Szeretem a Természetet mindenek felett, mint kuláknak nyilvánított söpredék, ki emlékszik még a föld közelségére, a virágos és gyümölcsös kertre és a jó, egészséges kerti levegőre a széncinegék röptére; mindennél csak az Istent szeretem jobban.

„Fellázad a Paraszt, és minden marad a régiben!”

A magyar Paraszt ritkán lázad, nem ellenálló fajta: akkor oka van rá. 1514 pár évvel előzte csak meg Mohácsot: 1526! 1956 mint sokadik Mohács, persze!

A munkás, a semmije nincs egzisztencia, a nihilista előbb lázad. Persze lázadásaink is az irányított világregend béklyóiban, láncain régóta, ezért fordul mindig ellenünk!

A fényes Pogányság közelebb a valódi hatalmi és természeti erőviszonyokhoz, ezért vagyok fényes Pogány.

A magyarok Istene közelebb a legnagyobb Erény és Bölcsesség tiszta LÁTÁS fényességéhez ezen imádott NYELV szelleme, ezért hiszem a magyarok Istenét, míg szeretem a VILÁGOT, de folyton visszaélt, rongy-kurva-kémként kezelte, pedig oly MÁS voltam ÉN, és ezért lassacskán megundorodtam és lassan megvetni kezdem e fehéringes bűnöző VILÁGOT, ki engem folyton, mint egy fekete kismacskát, vagy fekete kiskutyust egy bugyorba akar kényszeríteni és gögös uralmi pozícióból kollektíven büntet és kollektívan jutalmaz és szart csinál és szart kavar folyton! Elnézést...

A hatalmi-uralmi tényezők voltak mindig is: tudás, fejlett technológia, szellemi kiválóság: önuralom, öntudat, fejlett katonaság, széleskörű termelői társadalom választékos áru-kínálat, mára szolgáltatóipar fejlettsége, a természet valós és nagyfokú, igaz védelme, és lehetőleg a nem termelő, bürokrata réteg minimalizálása, minőségi szórakoztató-ipar fejlettsége, pozitív szellemi, spirituális elit működésének lehetővé tétele...

... és a Tejút közepéből kiperdültünk képzeletben a Vegára és az Univerzum ott is ugyanazon törvények szerint működik? Talán. Lehet. Végtelen a teremtés? És mi ezt az egyet érzékeljük?

A belátható Világegyetem sugara: 13,7 milliárd fényév

A fényév a távolság csillagászatban használatos mértékegysége: egy fényév az a távolság, amelyet a fény légüres térben egy év alatt megtesz.

Egy fényév:

$9,460730472600 \cdot 10^{12}$ km \approx 9,4607 billió kilométer, kerekítve 9,5 petaméter (Pm)

Mindez a Fény: elektro-mágneses Hullám, mely szabad szemmel látható tartományban mozog, érzékelhető; űrszondák mára sokféle tartományban érzékelik a világegyetem sugárzását.

És mi Emberek mily tünetemények vagyunk, mily elektro-mágneses űrzaj, háború és csaták részesei vagyunk? Mire lesz elég testünk elektromágneses tér, csont és izom, vér és víz organizmusa, élete és tán azt elhagyó lelke és szelleme, mily távoli-közeli és további csodákra Isten szerelmén? ...

51.

Késik nagyon a Tavasz - mondta, mert mindig belénk váj az elfojtott és ismeretlen Történelem-Hattyú.

Dimenziók: nem tudunk semmit a Férjéről, mert még élünk.

Bejelentette, hogy talán jön, és ez a bejelentés a Várakozás különösen izgatott állapotába juttatta. Kikerekedtek a szemeik: az ismeretlen...

Felfal minket, Művészeket, a Vidám Tudomány: az amerikai filmek mára szinte nem tudják nélkülözni a tudományos, főleg a 21. századi elméleti fizika gondolatait - utat készítenek a gyakorlati jövőbe -, melyet még nem képes teljesen követni leírója, a 21. századi matematika és számítógépes technológiák vívmányai, talán szerencsére.

Az ún. rejtett szimmetriák jelenléte több alapvető szempontból is fontos. Ez ugyanis egy természetes módszer arra, hogy egy adott rendszert energetikai szempontból determináljunk. Isten jelenléte tán épp ebben rejlik: az energia-megmaradás elvében, a null-szaladás játszmákban, bár az energiád méltó felhasználására biztatlak.

Ákos tanítványom szerint Mr. Nobody: szerintem rémséges egy vén szörnyeteg és rém alak.

Mi mozgatja a film elméleti szerkezetét? A színészi alakítás, a tér és időképzetek furcsa képi megjelenítése, álmok más dimenziók lehetőségéről, mert az Ember, mintha kinőtte volna saját

kereteit: mindig is egy állat és angyalok közöttese. És mi is az elméleti háttérismeret?
Wikipédia - Multiverzumok

Végtelen univerzumok

A tudomány szerint a téridő nagy valószínűséggel sík (azaz nem görbült) és végtelen kiterjedésű. Ebből az következik, hogy egy ponton túl ismétlődések vannak benne, ugyanis a részecskék elrendezésének nagy, de véges számú módja van térben és időben. Vagyis ha elég messzire távolodunk a téridőben, ugyanazzal az elrendeződéssel találkozunk, más szavakkal: ugyanazzal a világgal, amiben élünk. Abban a másik világban az „ikertestvér”-ünk lehet pontosan ugyanolyan, mint mi vagyunk, de viselkedhet eltérően, vagy az élete gyökeresen más, mint a miénk. Mivel az ősrobbanás óta eltelt időben a fény nagyjából 13,7 milliárd fényév távolságra jutott el, a téridő ezen a távolságon túl önálló univerzumnak tekinthető.

Buborék univerzumok

Az „örök infláció” néven is ismert elmélet szerint (az „infláció” kozmológiai kifejezés, azt jelenti, hogy az ősrobbanás után az univerzum mintegy léggömbként felfújódik és tágul - lásd: A táguló világegyetem elmélete). Az elképzelést elsőként Alexander Vilenkin kozmológus ismertette (Tufts Egyetem). Lényege, hogy a felfújódás a tér egyes szegleteiben megállt, míg máshol tovább folytatódott. Ennek következtében a megálló és felfújódó térrészek között „buborék univerzumok” létezhetnek. Ezekben az univerzumokban az alapvető fizikai állandók és a fizika törvényei teljesen eltérőek lehetnek.

Párhuzamos univerzumok

A húrelméletből ered az az elképzelés, hogy az ismert és érzékelhető négy téridő dimenzióánál több is létezhet, ahol más univerzumok a miénkhez hasonlóan négydimenziósak, de más dimenziókban léteznek. Az elképzelést elsőként Paul Steinhardt (Princeton Egyetem) és Neil Turok (Perimeter Institute for Theoretical Physics, Ontario, Kanada) tette közzé. Az elmélet egyik következtetése, hogy ezek a párhuzamos univerzumok fizikailag bár közel helyezkedhetnek el egymáshoz képest, de normál esetben nem érintkeznek egymással, azonban egyes elképzelések szerint az ősrobbanás oka két ilyen párhuzamos univerzum összeütközéséből eredeztethető, azaz ilyen esemény többször is megtörténhet.

Elágazó univerzumok

A kvantumfizika (a fizikának az az ága, ami a szubatomi részecskékkel foglalkozik) a világot valószínűségekkel írja le. (Jól ismert példa erre, hogy egy elektron sebességét vagy helyzetét nem lehet egyszerre meghatározni a határozatlansági elv következményeként, hanem egyszerre vagy az egyiket, vagy a másikat, és a másik érték bizonytalan lesz). Az elmélet lehetővé teszi, hogy minden lehetséges fizikai állapothoz meghatározható legyen egy valószínűség, amivel az adott esemény bekövetkezik, illetve megengedi azt is, hogy ezek mindegyike bekövetkezzon. Ekkor egy különálló univerzum jön létre, amiben az egyik esemény bekövetkezik, míg egy másik univerzumban egy másik esemény, és így tovább. Szemléletes példával egy útkeresztvezetőhöz érve az egyik univerzumban a jobb oldali utat választjuk, míg egy másik univerzumban a bal oldali utat.

Matematikai univerzumok

Egy elképzelés szerint (amit elsőként Max Tegmark írt le - MIT) a valóságot igazából a matematika nyelvén lehet leírni, és amit az érzékszerveinkkel érzékelünk, az ennek csak halvány, tökéletlen mása. Azonban matematikai struktúra sokféle létezhet, és mindegyik leírja a saját, független univerzumát.

A multiverzum megjelenése a sci-fi világában

A tudományos-fantasztikus elméletek rajongóit a kezdetektől fogva felcsigázta a gondolat, hogy rajtunk kívül más értelmes élet is létezhet az univerzumban. A féreglyukakon át történő utazás, a párhuzamos univerzumok, illetve idősíkok gondolata sokszor megjelenik például a Csillagkapu, illetve a Star Trek: Deep Space Nine epizódjaiban, valamint a Sliders című sorozatban, ahol a hősök találkoznak saját magukkal egy másik világban, ahol éppen teljesen máshogy alakult a történelem és a szereplők élete, mint ahogy a saját univerzumukban. A Rejtély című sorozatban például pont a párhuzamos univerzum elméletét mutatják be, hogyan is működhet. A Rick és Morty című animációs sorozatnak is ez a központi eleme. Több képregényalak szintén párhuzamos univerzumokból érkezett (pl. a Túlontúli, aki több képregényben (Pókember, Superman, X-Men) is szerepel; illetve a Transformers „G1” sorozatban Unikron képes párhuzamos világok közti utazásra, noha alapvetően a mi Univerzumunkat megelőző világ szülötte). Emellett megjelent számos képregény-adaptációban, ilyen például a Flash - A villám

52.

Magunk Szerelme

1.

Prédikálni mindig egymás elfogadásáért, a tiszteletért és a megértés fontosságáról: a Család is egy tört Tükör szilánkosan, ha nincs az egymásra való odafigyelés, főként egy Nemzet, egy Államiság, mely több, mint ezer éves, de az államalkotó törzsek Történelme sok ezer éves és emlékei a Képzelt aranyai.

Egy izzadt Lepedőben tekergék évekig a Szeretet, a nagy Vágyakozás és halála a Haldoklás és Düh, mert ha jobban szeretsz mint az Életedet, annak vonzasköréből nem vagyok képes kitalálni, mégis őrzi Titkait a nagy szabad Vad, kiknek Nemessége szabadsággal párosul és tudással elegy.

Én e dühödt Szeretet voltam, a tudatlan Elme különböző szintjein, ki azonban mindig tudni, látni, érteni és megtapasztalni akart, egy Buddha Szabadságára és Szerelmére vágyakozván: ezen hatalom érdekelt és foglalkoztatott igazán; kevés ember volt fontos, de ők nagyon: ezt horoszkópomban is látták, de nem azért lett így.

Római-katolikus egyrészt, nazarénus család másrészt: egy Házasság, a Férfi majd megváltozik, és miért is változna; ezen szerető egymásrautaltság Gyermekai: Öcsém és Én. Egy pokolbéli Házasság, mely közel a mennybéli égi Seregekhez.

„Minden Angyal rettenetes!” (Rilke) és nem csak angyalok és pásztorok vannak. Ha az Angyal rettenetes, ugyanolyan kegyetlen, mint az Ördög, csak más kegyetlenségének mozgatórugója!

A mai világ sajátossága meghaladta a hús-vér Ember természetbe vetettsége állapotát, és egy angyali-ördögi szféra részese már fiatalon! Ehhez a Tényhez nem nőtt fel a Társadalom, sem az Oktatás, sem a Biztonságpolitika, se a Tudományon belüli helyes, az emberi fajt védelmező etikai biztonság.

A túl sok és fölösleges szabályozás úgy próbálja a természetes folyamatokat szelídíteni, hogy a meglévő Szellemi szféráról nem vehet tudomást és titkossá teszi.

A szelídítés folyamata lehetetlenné teszi az egészséges ember természetével együttjáró ki- és beszélásokat, a többség meghunyászkodásra nevelése kisebbségek „védelmében”, mikor a

maffia és titokbirodalom ereje e kisebbségek visszaélésére adnak rendszeresen alkalmat a többséggel szemben, ostobaság, és a való és igazi gyűlöletkeltés „legremekebb” eszköze!

Felébredett! - mondta Siddharta Herceg és kilovagolt ... -ból.

Egészséges az a Társadalom, hol mindenkit a saját helyén megilleti a szabad Gondolkozás és véleménynyilvánítás joga és kötelessége, ha gondolkodó Ember! Ez válik lehetetlenné akkor, ha valaki színt vall, ki ő, és azonnal rágalomhadjárat, gyűlölet, letiltás, szájzár jár neki, míg más állandóan minden csapból folyván rágalmazhatja és vádolhatja, míg neki sehol nincs védekezési joga!

Mi a mai Korszellem?

A titokvilág maffiaháttere egy rajtunk túlnőtt és nem tudjuk hová túl mutató technológiák szövetségén a tőke teljes koncentrált jelenléte, hol a Politika is Áldozat egymásra sárdobálása Látszat és Tudatlanság az előbbieket miatt.

Mi a feladata itt ma a Szépségnek, a Művészetnek, a Hit erejének, a Szellemnek, a Szeretet össze- és kitartó erejének, tán éppen a tiszta és látó Természeten létrejövő szellemi igaz formák és emberi formációk, mik visszavezetik a virtuális, látszatvilág vágykeltő csáberőit önmagunk szerelmeihez, megalkotni saját magunk.

2.

A magyarok őstörténeti alkotásaiban van képzeleti, álmanyag, amely gyakran több igazságot rejt, mint a való, és van írásbeli, hagyományozott középkori krónika, és a mondák, népdalok, regék világa, mely valós történelmi emlékezetet őriz mesés elemekkel.

Hunor és Magor két Dalia..., Csodafiú Szarvas, Turul, meotiszi ingovány, a kínai nagy fal a hunoktól való védelemre építették, Góg és Magóg fia vagyok én, fehér és fekete hunok, hunok Indiában, Afrika földjén, „a párducos Árpád”, őseink a Kaukázus vidékén, az eurázsiai sztyeppéken, a kárpát-medencei többszöri és újra-újra itt való jelenlét...: múltunkról egy kis tudás mag és sok képzelgés körülről, amely nem baj, de jó, ha van kutatás és tudomány: sok lelkes Juliánus barát, Kőrösi Csoma Sándor, Bakay Kornél, Kiszely István...

A magyarság legnemesebb hivatása egy hídképző szerep kelet és nyugat között, történelme és helyrajzi elhelyezkedése, feldaraboltsága okán is. (II. János Pál nyomán szabadon)

Ezt csak akkor képes jól csinálni, ha erős gyökérezetű Fa egészséges lombozattal, mely állja az idők viharait. A magyarság azonban régóta idegenektől függ és kiszolgáltatott, rab, avagy függő, sokszor sajátjai ellen irányított helyzetben van.

A magyar nemzet most közvetlen Európa része. Európa akkor lesz sikeres, ha belső saját szabályozási rendszere liberális és tagjainak meghagyja az önrendelkezést úgy, hogy figyelembe veszi a nemzetek sajátosságait és a jogalkotásban ezt lehetővé teszi, valamint, a gazdaságosság elve mellett egyaránt fontossá teszi a mentális és fizikai egészség, a valódi szabad gondolkodás és véleménynyilvánítás elvét. Európa pedig része a világhatalmak rendszerének, és ezek között nem szabad hagyni mélyrepülő pályára állíttatni!

A magyar politikai és gazdasági elit a kommunista diktatúra egypártrendszeri elitjének továbbélése egy-két új szereplővel. Eltűntetett akták és átvilágított, kémszoftvereken át kiszolgáltatott gazdasági folyamatok kiszolgáltatottá teszik e nemzetet és minden szereplőjét. Mivel elitünk külföldi erőknél így is kiszolgáltatott, sorozatosan kémeket okádhatnak szabad nemzetünk polgárait, szabad civilekre, illetve azokra a katonákra, kémekre, honvédőkre, kik szeretik ezen országot és érte, érdekeiért tenni akarnak, életük árán, veszélyeztetésével is.

Nem, nem porfészek a Hazám, nem rosszabb semmivel sem másnál, sőt!

Ennyi vérvesztés, visszaélés és árulás ellenére még mindig létezni heroikus részvétel a világ színpadán.

Hasznátsága katonáinknak?, de ki röhög rajtuk, a kínzó, provokáló használó!

Nem vagyok, sosem leszek és lehetek katona, nem lehetek kém, de papnő sem vagyok; szeretem és hiszem Istent és kiállok e nemzetért a tengernyi ellensége és a szívén az inkvizítorok ellen, kik mindig a lehetetlent várják el tőle és eszköztelenül épp a kiválóságot hagyják, mert itt nem érdekük a Fény, de én fényhozó vagyok.

Elfogadom a világ elvét, hogy az aranyban bízok, ha gyilkos arany is, nemzetektől független igazság ez: de valakik mindig oly kiválóak, és mások hasába beszélnek a bűnt és bűnösséget: én ezt most és mindenkorra határozottan visszautasítom!

53.

A Szenvedély bölcsellete és lázálmai

Aditi-Inana Kinga Ataraxxnak

Archiregnum

Az Archiregnum egy regény, melyben a különböző műfajú és önálló életet élő művek: elbeszélések, novellák, napló műfajában írt elbeszélések, rege, filozófiai értekezés, egy alkotmányjogi szöveg és egy életregény koszorúba fonva, mint a teljességet megjelenítő egész; a „Vollendetar Nihilist”, majd a „Glossarium Aquincum” filozófiai értekezései gyakran vallanak a teljesség igényéről és a Lét-Semmi egészről, mely felettes tudata az Isten. Az isteni élmény az elmélyülésben a misztikus, a remete-barát, az archaikus ember sajátja, kinek önuralma és egészsége, jellege a nyitott létezésben képes látón tudni, és így hatni.

A regény kerettörténete egy zarándokének, vándorlás, a Sárkányos Rend szerzetes barátainak élete a „Vár” vonzáskörzetében, a szerzetesség archívumában, kertjében, erődjében, a citadellában; harcos barátok ők, a Szent Korona őrei. E kerettörténetbe illeszkednek a különböző műfajú, önálló alkotások, melyek időben előbb keletkeztek, és részei már a 2016-os Interregnum kötetének. A Regress fogalma szerint a kerettörténet a hatás, az egészségre konstruálás momentumai, és a regény korábbi elemei az okozat, (jelleg-jellem-becsület) és emlékezés darabjai: fragmentumok.

I. Rege

A rege ősi, szájhagyományban élő, mesés, csodás, gyakran mitikus történet, elbeszélés. Rege lenne ez a regény Csodaszarvasról, Turulról, mely a beavatott, fényes tudatú ember és közösségének öröksége, a természettel átítatott és az elemeken úrrá lévő ősi, örök maradás uralma az Itt-Lét Semmijének idején?

Az Interregnumot, a köztesek uralmát az Archiregnum, az ősi és örök uralma követi, mert ha nem vagy Úr, uralom, téged uralnak. A fenséges természet mindent uraló, maga alá vető táj és a mítosz egészének dominanciájában nincs ember, időnként említődik csak. A halálfej része a tájnak, és a lassú vándorlás idején mintegy némafilmben a testrészek külön életet élnek, a testvériség tagjai tán harcosok e fenséges, szép, de kíméletlen tájon.

Rhabdomantia

A filozófiai értekezés fontos gondolatai, elemei a regény részévé lesznek: természeti táj, ősök, hagyomány, a Sárkányos Rend testvérisége, az ősi szellemiség, a felszentelt Korona szakralitásának szellemisége.

Helix

A természet fenségének uralmát megjelenítő filmszerű ábrázolás új szereplője a Vár, mely a népek tanítói nyitott tudása, a testvériség jellemző hierarchiája, és mások egy-egy személyiségjegye, jellemzői.

Samen

Ismert, szép természeti képben egy erősen bomló hulla leírása, majd a társadalom tagozódása, a technika és csúcstechnológia a természet ellentétpárjaként. A pusztulás leírása, por, szomorúság, pókhálók és tönkrement emberi lakhelyek. A fenséges, de kíméletlen természeti táj az ember megjelenésével a pusztulás és szomorúság, a 21. századi csúcstechnológia harcainak színtere lesz.

Ruhe

„Az idő nem igazán kedvez a szépnek és a bájosságnak.”

Gondolatok Szépségről és Szakralitásról, egy gazdag és nemes teljességről, a szent szőlőhegy zarándokáról, az erődítmény Hűség ízéről, méhekről, dongókról mint az ipari mezőgazdaság ellentéteiről, bandákkal való harcban elvesztett szaglásról, a szakrális és természeti táj ipari tájjá való átalakulásáról.

Chronokrator

„A jelen időtlen és hatalmas.”

Az idő uralma az emlékezet részeként egybetart közösségeket a téridőben. A természet mint ősiség és eredet, az ősi princípiumok, melyet csak az ősnyelv őrzői értenek, e tudás bölcelete nyelvébe a fiatalság kábulata szövődik és vadászkiáltók hangja, majd csönd, mint védelmi pajzs a vándorlás tengernyi kihívásában rend-igazság-becsület, és nem ideál, hanem megélt cselekvés a testvériséget összetartó tényező. Az ősi emberkép sokat változott, a testvérek gyilkosokkal, rablókkal, nők megerőszkolóival találkoznak; a rémület helyévé alakul a táj, melyben egy gyászoló nő jelenik meg és a halál egy újbóli szereplő. A Vár a felelősség és a regenerálódás helye. A testvériség formanyelve kőbe vésve, a Vár, a Fehér Erődítmény kőveiben védelem, emlékezet és örökség tárlata.

II. Errata

A tenger-allegória a tenger emberei között (matróz, tengerész, kapitány), a természeti képeket felváltó gondolat karakterről, rendről, fegyelemről, közönyről, Istenről. Tengeri és tengerparti táj horizontján felsejlik a testvérek és zsoldosok harca, kiknek a testvérek lázadó, utolsó szabad erdőjárók csak.

Solitär

Solitärben a gonoszság és a mohóság elleni harc és háború egyik harcosaként ismerhetjük meg a Grófot, egy unokatestvért, a vágyakozást a szeretett másik erős lény iránt, a mozgásban lévő tragédiát, fájdalmat, a vágyott lény vadászását a megszállottsáig, Isten feltámadását ünnepelve felidézve a Mítoszt, és a korábbi koronázási város, a Vár és a város leírása, majd újbóli harcjelenet.

A Solitär egy kártyajáték, de itt Ernst Jünger idézi és a magány.

Pharmakon

Tengerparti táj és egy büzlő hulla leírása, ki a Gróf.

Pár hét elteltével az erődítmény nagy termében vagyunk. Az erődítmény leírása és a névtelen főszereplő filozófiai gondolatai a Vár jelentőségéről és testvérei hazaszeretetről, majd ismét

a környezet borzalmairól, harcairól, egy macskáról és egy halott patkányról egy kosár virág és gesztenye között. A Rendbe beavatásról, vallásokról és a külső-belső természet filozófiájáról, harcról, könyvekről, a rend kancellárjának jegyzetei és iratairól, az enciklopédikus tudásról.

Bruder

Egy felderítő misszió nagy tétjére az orákulum: egy jósnői, költői szövegrész emlékeztet, majd a főszereplő kísérője beszél táltosról, a visszatérő beavatotról és a 12 megkülönböztető kozmikus sajátosságról: tekintet, ösvény, szó, erő, kapu, álmos, keserű, ellen-ösvény, szék, új, ágy, seb, mely titkokba beavatást a figyelmeztető drón jelzése szakította félbe, majd a lehorogonyzott célra emlékezésben, a táj veszélyeztetettségében a kísérő álma (Häutung) lesz a következő fejezet, jóval korábban alkotott írása Ataraxxnak.

Häutung

Egy dzsungelben megkötözött ember Rémálma, kábulata, eszméletvesztése. Öntudatára ébredvén a bőrén legyek, bogarak, szúnyogok és más állatfajok. A veszélyeztetett élet és egzisztencia példázata, álmképe.

Az erődítmény Archívumában következő címre akad, melyet 2 Gigabyte kapacitású olvasóján olvas.

Der versteinerte Wald

Az erdélyi Gróf és Primor Uzon de Monte, a székelyek utolsó tábornokának titkos feljegyzései.

Az Úr 169.. évében, szent Evodius napján egy mesét hallhatunk, mit régen a táltosok meséltek Arany Apácskáról. A mese, amely az élet bölcsességéről, az Arany Földről szól, mindig nagy küzdelmekről regél. A különböző szentek napjai tagolják az írást fejezetekre, mintegy egy napló bejegyzései egy tengeri utazás emlékeit, grófnék és márkinék társaságában a történelem jelene harcai.

„Számomra a munka nem kultusz, nem rítus, hanem az örök szellemben való cselekvése az itt és mostnak.”

„A butasághoz jogunk van, megváltás az álmunk, és az örök élet a méreg a mi ereinkben.”

Der Seelenverwalter

Korábbi elbeszélés, melyet később iktat a regénybe Ataraxx, mégpedig a főkertész meséli el a főhősnek az örtoronyba vezető lépcső legalsó fokán ülve. A Lélekintéző, a lelkek intézője cím magáért beszél, ki egy erdőbe jutván, pillantások között nagy magányban és sivárságban a lelkek vezére lesz, hisz magnetikusan vonzza őket, és a magafajtából öröket és segítőköt választ.

Schwingungen

A Schwingungen „megszemélyesíti a kozmikus sugárzás atonális monologizáló monotonitását”. A főhős meséli el apja történetét a kertésznek az őrszolgálat meditatív gyakorlatozása és tanulmányai között. Az I/3 elbeszélés gondolatfolyama, álmái, tengerparti természet és egy-egy alak leírása filmszerűen adja egy absztrakt világ gondolati leképezését: mely bőrben is engedi az egyet az elidegenedés a szabadságba.

III. Die Signatur der Leere

A korábbi írás, része az Interregnum kötetének, és az anyai nagypapa történetét meséli el az erődben.

A táj kíméletlen, üres, kihalt. Egy gebe, egy sivatagi ember, egy nő és egy motorjával szerencsétlenül járt, ötven körüli férfi. A természet maga itt az üres jegyzetfüzetbe írt szó: HORROR. E természetben az alakok körvonala összemósodik a táj és a pillantások közelségén. A pillantások erején oldódik fel a lélek, a teljes kábulat. A narrátor mint egy gondolkozó kamera filmez, és a gyönyörű, de kíméletlen természet részeként megállapítja: „nem jött létre egyesülés, csak regresszió a kozmikus idők szubalternen eltűnésében a négy lábú teremtmény látja csak aurája kioltódását.

Fürst Kelebia

Része az Interregnum (2016) kötetnek, és az Archiregnum regénytervezetében a főszereplő meséli el Kelebia herceg történetét a kertész unokaöccsének.

A Zarándok-regény(tervezet) struktúrájában az elbeszéléseket, meséket, naplóbejegyzéseket, regét, jogi, filozófiai, egyéb tudományos értekezéseket gyöngyként felfűző, átvezető részek adják a regény-struktúra vázát, mely átvezető részekben válik jelentőssé Imola, a testvér egykori menyasszonya.

Fürst Kelebia áldozat, egy Herceg minden lényeges ismertetőjegyeivel. Erkölcsi értelemben nálánál jóval alábbvalókkal kénytelen harcolni az övéi védelmében.

Török idők, szerzetesek, harc az uralomért az Istenről való gondolkodás részeként, menekültek, emigráció, ártatlanság megrablása. A harcokkal gazdagon átszőtt elbeszélésben Kelebia herceg a szent magaslaton elszenvedett halálában válik jelentőssé a még élők számára. A pirkadat előtt még jön a bűnhődés - zárul az elbeszélés.

Az átvezető részek lovagi helytállásként olvashatók; a volt menyasszony iránt érzett vonzalom túl, a nő védelme. Az erőd életében a szerzetesharcosok és árváik mellett szerepet kap a nőnek való mesélés, valamint egy macska titokzatossága.

Hara Gita

„Nincs visszatérés, nem ugyanaz tér vissza, hanem a nyitott létezésben az önmagára találás.”

Már része az Interregnum kötetének. Az Archiregnumban a főszereplő meséli el a fiúnak, a kertész unokaöccsének és a nőnek, a testvér volt menyasszonyának, Imolának. Hara Gita szépsége a mindennapok rítusának élvezetes, spirituális, nyugalmat kisugárzó megélése. Mesék a gyerekeknek, és a gondolatok felidézik a kultúrát, az indiai mítosz világát. A szerkezet bravúrja, amint a lélek természetéről való filozófiai gondolatokat életről és halálról kíséri a mítosz és Viola valódi halála, kit a főszereplő segít át a halálba, a filmes nyelv jellegzetességeit magán viselő mindennapi helyszínek visszatérő azonosságán a jelen valóságát a mitikus és kulturális idő időtlensége járja át a képi gazdagság csodálatos költőiségét. A Hara Gita elbeszélést követő éjszakai őrzőjárat a Vár védelmi rendszerének ellenőrzése vezet át az Izzás (**Glut**) című írásba, amely cím esetén nem lehet nem megemlíteni, hogy Márai Sándor: Gyertyák csonkig égnek művét Glutnak fordították németre. Míg Istenről gondolkozik az írás, hogy nem paradicsom vár az út végén, de az üresség, további visszatérő szereplő a macska, Imola, az árvák, a katonai elhivatottság, egy zarándok-, szerzetesi katonaság. A rend vezetése egy újabb misszióra küldi a főszereplőt, ki nők és lányok bordélyházára akad. Vajon árulója lesz-e az idegen lány a bordélyból?

Átvezetés nélkül, csak a cím választja el élesen az előbbiektől a

Horror Metaphysicust, mely az Interregnum része is volt már. Templomi helyszínen, orgonazene kíséretében filozofálnak Marluk és Agis, később belép Erlik is, majd kis szünetet új bekezdés követ, és ismét a misszióba ékelődő bordély-jelenet, amelyet új cím **Das Duell** zár, főszereplője a teleket rendszeresen Monte Carloban eltöltő báró A. Béla. Az elbeszélés

ideje a császári és királyi monarchia időszaka, főszereplői katonák, helyszín pld. a Nemzeti Kaszinó. Magasrangú tisztek angliai, amerikai jelenléte, és az elbeszélés központi momentuma egy párbaj, mely arisztokraták becsületbeli sérthetlenségét írja le. A magyar báró nemzeti mivoltában sértetten, párbajban agyonlövi, szíven találja az angol urat.

Visszatérünk a regény fő vázához, és megtudjuk, hogy báró A. Béla a főszereplő édesanyjának ükapja. Az erőd életében új fiatal nő tűnik fel, Gála, más nem változik: harcos élet nőkkel, olvasással, tudományos fejtegetésekkel.

A következő elbeszélés, **Untiefen** főszereplője Castor, egy vérrokon, egy ködös szellem, a nap felé igyekvésben. Az Untiefen is korábbi írás, a tengeren játszódik, főhőse Castor, ki második tengeri tiszt a hajón, származása, valódi kiléte ismeretlen. Az apai örökség tárgyi hordozója egy pipa. Később derül ki a valódi név és a múlt titka: Attila Albert egy légiós szökevény. A titok felfedte után a személy elveszti előbbi titokzatos magabiztosságát és nyugalma, és be is következik a tengeri tragédia, - két hajó összeütközése -, melyet később nem képes feldolgozni az újonnan kapott esély során, és a tenger karjaiba veti magát.

A következő írást a főszereplő először ismeri el sajátjának, és a két barátnőnek, Imolának és Gálának meséli el. Ezen írás az Interregnum kötet Die planetopischen Schwingungen der Signatur első fejezetének második írása Planetopia címmel. Az Archiregnumban e címek eltűnnek, de az 1. szám után változatlanul a regénybe beemelődnek.

1. A következő írás olvasásakor jogtalanságot követ el az olvasó, mert az egyetemes őrizők tilalom alá helyezték a 342a rendeletükben a Baal bolygó Mitra holdjának minden feljegyzését, - kezdődik egy Roger által írt történet, egy idegeket analizáló tudós jelentése egy büntetőkolóniában felnőtt, kevés külső kapcsolattal rendelkező személyről. Roger, hajdani iskolatársa az irodalmi ügynök Carlnak, ki kissé sérelmezi saját ötletének eltulajdonítását. Carl utazása közben Székelyföldre vágyódik, Robin G. Sperlingről írt cikke, majd saját verse, Blauer Titel a nagy dolgok nanovilágáról. A Fertő-tó új helyszínén folytatódik és fejeződik be az írás. A Kastély körüli kerengés huzavonájában valójában minden titokban marad, miért is itt, mit is akar itt a főszereplő, így bár váratlan a novella befejezése, - a hely lángokba borul, melyről a regionális napilap idézett cikkében tudósít a tüzesetről -, ugyanolyan titokzatos, mint az egész itt tartózkodás Kismarton kávézójában.

Imola és Gála hallgatják végig a történetet.

Egy rövid átvezetés után újabb írás következik a Jura kantonbéli Thomas Marty könyvéből egy novella bevezetése. A müncheni Angol Parkban járunk, egy H. Gróf meséli el múltjának kárpát-medencei veszteségeit, emlékeit, majd D. Gróf emlékezik a magyar arisztokrácia múltbéli életének eltűnésére, birtokainak elvesztésére, kifosztására. Újabb és újabb sorsok által ismerjük meg az arisztokrácia kifosztottságát és új élethelyzeteit. A Signatúra a Jel, a jelzés, jeladás, jelhagyás, a hagyomány családtörténete és baráti sorsok megjelenítésével érti meg a saját sorsot, az arisztokrácia és a katonasors múltját, melyet bolygórezgések történelmi áramlataiként értelmez. A főszereplő megkapja vágyott megbízását, saját misszióját, amely teljesen foglalkoztatja, így kezdődik a **IV. Wanderschaft** új írása, amelyben a jelen tudományos világlátását, szép természeti képét álom, és a szeretett nőre, Imolára, az Invictus nevű rendre gondolás fűszerezi.

Invictus

A rend élete.

A Mester által a Katonai Akadémián régebben tartott előadások címeiként jelenik meg a korábban írt filozófiai tanulmány címe és alcímei. A korábbi filozófiai tanulmány műfaja az előadás retorikai elemeit használván azonos témát más formában ad elő, más stílust és hatást

érvén el. A mester előadását mester és tanítvány párbeszéde követi a Semmi (Nichts) filozófiai fogalmáról. A regény alapszituációja teljesen más, ezért a tanulmány nem ismétlődik, hanem a tanítás helyzetében tovább gondoltatik a távolságtartás mezején, a forrás érzetén a Sein-Nichts, a Zeit-Ewigkeit fogalmai. A regény filozófiai tartalma a tanulmányt továbbírja, kiegészíti. A regényben rövid átvezetés - éjszakai őrség és Imola - köti össze a filozófiai tanulmányban is különböző fejezeteket. A reakciós Reaktionärt a Nihil(um)-Nichts-Seint pedig a Regress(um), majd a Religio és Ich részek követik, amelyekben a Mestert kérdezvén hosszú filozófiai értekezések a Mester válaszai. Az Ich-Selbst részt Ataraxx filozófiai tanulmánya csak elkezd, és a regényben bontja ki, fejezi be.

V. 1. Ankunft

Az Archiregnum IV. Wanderschaft részét követi az V. rész 1. Ankunft. Ezzel kezdődik az életregény, az Interregnum kötetben III. Protreptikos über das Hologramm der Illusion-Leben-3. Bündel cím alatt. A 13 fejezetet egy zárórész, Endspiel, majd egy filozófiai tanulmány, avagy utószó zárja.

Az Interregnum 11. fejezetének címe Substruktion, (lsd. 14. fejezet): az életregény utószava, Vollerfüllter Nihilist, míg az Archiregnum 11. fejezete Legitimation, amely tulajdonképpen Karl von Berg korábbi tanulmánya: Das Grundgesetz der Bundesrepublik Deutschland: ein Vorbild für das Grundgesetz Ungarns? A regényben a tanulmány mindössze másfél mondattal egészül ki. Az Archiregnum 13. Endspiel (Végsőjáték) című fejezetét nem a záró rész (Anhang), hanem a 14. Evestrum című elbeszélés, mely az Interregnum kötetben II. Interregnum részének 5. elbeszélése. Az életregény 13. fejezetét Endspiel (Végsőjáték) követő Anhang (Das unlebendige Leben) az Archiregnum 15. Das unlebendige Leben fejezetcíme.

Az életregény I/1-ben elbeszélte, könnyen érthető és élvezhető, valójában a Bölcsesség széke, mert a filozófiai idézetek állandó kísérő szövegei az élettörténet állomásainak. A művelődés, bölcsélet, csalódások és nagy szerelem és halála, a regresszió időszaka, a politikailag tevékeny időszak, a szexualitás és erotika ritmikusan ismétlődő helyzetei a hol mindenhol és hogyan nem aludtam már ritmikusan ismétlődő képei leírása (Evestrum).

Az Archiregnum 15. részét a VI. Nebel fejezet követi. Az erőd életében Imola áttetsző ruhája, társak sebesülése és egy idegen fogoly, Garot, aki saját filozófiai eszme-futtatásként adja elő a Vollerfüllter Nihilist tanulmány szövegét, melyet az erőd további helyzetjelentése a falvak evakuálásáról, a zsoldosok nagy erejű támadásáról zár. És eljutottunk a regény utolsó, záró fejezetéhez, melynek címe **Verbrannte Erde** a főszereplő valószínűsíthető halálának, I/1 saját, így abszurd elbeszéléssel zárul. E záró fejezetben folyton növekszik a feszültség, az ellenség növekvő támadó kedve már az erődöt is veszélyezteti. A főszereplő egy hosszabb monológja a testvére jegyese iránt érzett erős vonzalomról, kínzó, bizonytalan és ürességbe torkolló érzelméről, majd egy borzalmas hullágyoncsontolt testének leírását követi a fokozott készültség szükségessége az ellenség támadásának növekvő erejében, a már előbb is említett, valószínűsíthető I/1, a főszereplő által elbeszélte, így abszurd, visszatérés nélküli, álom nélküli alvásba, mintha örök álomba való elsüllyedésével.

Glossarium Aquincum

Eine Genealogie der Hexis
oder
Die Antinomie des Abendlandes
von Sein und Nichts

A glossza egy tudományos szöveghez fűzött széljegyzet, rövid megjegyzés, magyarázat. (Gyulafehérvári glosszák. Glosszákat írt a kódexbe. A latin könyv magyar glosszái.)

Aquincum római katonai tábor és polgári település volt a mai Budapest (óbudai) területén. A rómaiak az első század második felében foglalták el a Dunántúlt. Budapest területének írásos történelme a római helyőrséggel, Aquincummal kezdődik, amelyet 89 körül alapítottak a Duna jobb partján, egy kelta település közelében. Aquincum 106-tól a 3. század végéig Alsó-Pannónia központja volt, majd Pannonia Valeria része lett. Virágkora a 2-3. századra esett.

Atarax filozófiai tanulmánya ugyan nem római katonákról szól, de elsősorban ontológiai, létkérdésekkel foglalkozik, és a mai gyökértelen létezésben fogódzókat kínál.

A Hexis (ókori görögül: ἕξις) viszonylag stabil elrendezés vagy hajlam, például egy személy egészsége, tudása vagy jellege. Ez egy ókori görög szó, amely fontos Arisztotelész filozófiájában, és emiatt a filozófia hagyományos szavává vált. A birtokláshoz kapcsolódó igéből származik. A modern szövegekben jellemzően „állapotként” fordítják le, de gyakrabban „hajlamként”.

A genealógia (származástan) a nemzetségek, családok történetét, leszármazási rendjét tanulmányozó történelmi segédtudomány.

A fejezetek címei:

Reactio - Reaktionär, Nihil(um) - Nichts, Regress(um) - Zeit, Religio - Glaube

Reactio - Reaktionär

A filozófiai tanulmány első része megelőlegezi a későbbi fejezetek tartalmait is, hiszen az archaikus, a kozmikus Rend beavatott, illúziók nélküli, látó emberéért viaskodik a fejlett-ipari társadalmak technokrata bürokratái ismeretében. A Reaktionär számára létezik az Abszolútum időtlen, cél nélküli világa, az ősi princípiumok abszolút változatlanok, ez jelenti a Kozmosz lét-gondolat egységében ezen ember integrációját, jellem és tudás adta boldogság-energiáit az átszellemült, szakrális harcban *stabil elrendezés*ét, egészségét. Ezen Ember a Lét-Semmi pároson túl lévő időtlen, tér nélküli Istenében, a Jelen-Pillanat jelenlétének egészét alakító tevékeny tétlenség, belső rendezettség független gondolkodója, ki meghaladta a napnyugati nihilista metafizikát, nem gondolja hát a lét semmisségét, hanem kozmikus létező egy organikus hierarchiában, ki ismeri határait, de benuátlástól mentes, így harcos. Az idő, mely a Létből származtatható, és az örökkévalóság, mely időbeli fogalom, az idő archetípusa, a Lét-Semmibe vetett létezőnek a regresszió során központi magja, mely Istent tételez, hisz nem eredeztethetünk tovább a metafizikánk egyenes, így teleologikus üdvtanok célulvú illúziójában, avagy ciklikus köreinken, legyen az „örök visszatérés”, avagy a létező fenomenológiája a „werden”, az örök levés időbeliségén.

A Reaktionär az elidegenedés, az elkülönülés, az egyedül-Lét lehetőségeiben éli meg a Mítoszt, a misztikus, isteni Lélek időtlen, idő- és tér nélküli Lét-Semmi egészen túl-levőségét a Pillanatok Jelenének ürességében tudja, hogy mindennek ritmusa és ciklusa van, és a Lét Világának Istenben lévő társadalmának organikus és funkcionális hierarchiáját tiszteli az igazságosságot, méltóságot és a közösséget, aki az Istenhez tartozik.

Nihil(um) - Nichts

A tanulmány, glossza a Nyugat Lét-Semmi ellentétére reflektál, és megállapítja, hogy a Lét-Semmi egészként fogható fel, mely az étellel nem ellentétes, mint abszolút Transzcendencia és abszolút Immanencia azonossága, és a „werden” a lét immanens megjelenése az időben a Világ, melyben Isten nem, csak a róla való gondolat jelenik meg - állítja. A Lét a Semmi által meghatározható, differenciálható, elgondolható, kinyilatkoztatható, lehetővé teszi a dolgok megjelenését. A Lét-Semmi egész összetartozik, nincs visszatérése, csak levése, történelem nélküli, nem az időben van, örök, korlátozások nélküli, az ember sosem hagyja el, kölcsönösen átjárják egymást. A Semmi a létezőhöz tartozik, a létező lényegét, egy alap nélküli

megalapozást jelent, a szubjektum és objektum és egy helybéliség (Semmi) viszonya, melyben a kételkedő felismerés és a kételkedő felismert viszonyulás végbemegy; a Semmi úgy hat, hogy nem hat, a Semmi kozmológiai, ontológiai jelentőségű. Az abszolút Semmi nem elgondolható, de megélhető, így az igaz Semmi egy élő Semmi, ami a Maga-Létét tanúsítja a realitás jelenében, az ürességben. A Lét állapot, a Semmi állapot nélküliség; nem a valóság, mi összezavar, hanem az egyedüli realitás perspektivikus látása, a lehetségesben a lehetetlen, a Semmi képzelt és konstruált, megalkotott világai: Semmi-Művészet, a nihilizmus meghaladása, mint a regresszió a tiszta forrás-alaphoz „Quellgrund”-hoz a vallás Religio fejezet ősi alapjához visszatérni.

Regress(um) - Zeit

Regress(um) fogalmának a filozófiában a megértés hermeneutikai folyamatában (értelmezés, megértés, interpretáció) van óriási szerepe, egy visszacsatolt folyamat, amelynek során a hatásból következtetünk az okra, eredetre. A jelenből megérteni az egészet. A Jelen-Pillanat isteni, kozmikus-misztikus értése téridőtlen igazság. A létből származó Időt és a Lét-Semmi immanenciája és a rajta túlmutató felettes időtlenség az Isten, aki nem része az időbeliség világának, csak a róla való gondolat.

(Isten állandósága mellett egy folyamat változásában is elgondolható? - A.I.K)

A metafizika miként gondolható el ma?

Az Itt-Lét cirkularitása illúzió, a léte hit; e hitre is rákérdez a Regress: oldódás, el- és leválás.

A Regress: alap-következmény, ok-hatás, a megértésben kérdés-magyarázat, a definíciók terén a terminológiák meghatározásának regressziója.

A felismerhetőben az idő mint forma, (mint például e glossza).

A lineáris időben a vég beteljesülés, változatlan tartam előfeltétele.

Vég és megújulás a ciklikus időben összetartoznak.

Az örökkévalóság egy időbéli -, az időfogalom leképezése, az idő archetípusa, az idő tulajdonságainak hordozója. Az időbeliség térbeli tapasztalat is egyben. A tér egy köztes hely az időben. A regresszió és progresszió együttes folyamatában a destruktív és generatív erők együttese lelepleződik.

A Lét alapnélküliségében az Emlékezet lehetővé teszi a Lét időbeliségének folytonos folyamatosságát, és az emlékezet-struktúrát a jövőbe vetíti. Az Itt-Lét nyitottsága miatt lehetetlen az emberi értelmezések hermeneutikai folyamatának lezárása, ezért minden megértés és értelmezés, a megismerő és a megismert dolog kölcsönhatása: Fragmentum.

A cselekvés lezárható, de a regresszió folyamatának a megokolásai nem, mert az ismeretlenben az alap nélküliség végül az eredet, mely megkapja Isten nevét, ki lesz az első mozgató. A farkába harapó kígyó a ciklikus idő elnyelője és újra teremtője. A tér mint az idő megvalósulása, az idő mint a lehetőségek potenciája.

Religio - Glaube

A kozmikus rend alapozza az ember értékét, melyet Isten immanenciájából vezetünk le, ki lényeg és tulajdonság nélküliség.

A vallás eredete a lélekben van.

A misztika és a kollektív tudattalan gyengülésekor jelennek meg az istenek, és az ember-isten a vallásos és kulturális dekadencia idején.

A lélek alapja az Isten.

A Maga az én, a lélek, a szellem élő köteléke időtlen, dimenzió, forma nélküli és érinthetetlen.

A misztikus mindig egy magányos és látó, akinek nincs közvetítésre szüksége, (de nincs egyedül). A misztikusnak a kultusz (tisztá elmélyedés) Isten létében való belső részvétel, isteni segítséggel.

Az ösvallás nem ismert ellentétpárokat?

Ma a félelem, mely hinni és meghaladni készlet; Isten nemcsak a lét, Isten a léten kívül való. Isten Birodalma az Itt-Lét Világát nem kizárja, hanem magába foglalja. Transzcendens megvilágosodás és a tudat fényessége által a világban otthonosan érezzük magunk.

12.

Nihilista a Teljességben, a Teljesség Nihilistája, mindez szépen hangzik, és nagy szavak, de ha az Ember Barátjáról van szó, az maga a létezés íze és zamata, a kétségbeesés, avagy a vigasztalás és olykor a mindent vivés és a teljes kifosztás érzésének terhe, amely édes és könnyű, hisz önmagad örök magja felé segít a szűk úton az örök magát, aki nélkül nem az lennél, ami, aki az egyetlen, ki a szürkeség semmisségén továbblendít a fájdalom, a kín, a fényesség spiráljain a szakadékos labirintus hétköznapijain, aki az esszencia önmagadon túl a Másik, ki a vágyott, az elérhetetlen szépség, mi magad is kergeted a fémkék-színű Pillangót.

Az élet álma átszüremlik a teljes költészetben, ami próza, filozófia és vallás a téridőben tér-időtlenül, mert maga a költészet álmodja immár a zseniális nyelv az életet, mely több mint a reális valóság. Ez csak egy rövid napló-bejegyzés, hisz maga a prózai mű genealógiája alakulóban: az elbeszélésekből, novellákból regényfejezetek, éjszakák meséi lesznek, egy regény részeivé válnak, egy testvériség megtartó elemeivé a történetek, maga az Én, az Ego élettörténete is a természetben feloldódó és kioltódó aura, amely így lesz a család és közösség hagyománya a képzelt, örökítő folyamatban. A teljes nihilista, az igaz kereső, a tiszta szívű, akinek a becsülete a közösség igaz valója megmaradásában érdekelt, és így adományoz. Az élet álma itt sok identitás szötte, mely entitások, olykor tárgyakhoz kötődnek, visszatérnek az ősi elemekhez. A költészet feneketlen mélységét és az üres mag folyó képeit felváltják a regresszum történetei egy Istenben, ki a referenciális közép, kire nincs szó és nincs rá fogalom, sem kép... a benne való nyugvás van, mint a természet ölen, mely emberi arcot kap olykor és végtelen sivár és elhagyatott másutt. A könyvtár teljes egésze a léleké és a szellem vándorlásáé az ismeret és a szakralitás megélt hordozójaként.

30.

Archiregnum

Bogát - Accipiter De Monte - Ataraxx

Abyss - Interregnum- (Glossarium Aquincum) - Archiregnum

Egy személyiség testben földi létezése, ittléte, mint a Szent Kehely genealógiája a személyes alkotó neveinek változása, és kötetei magánkiadása címei átalakulása, változása a nyugat dualisztikus gondolkodásában a leibnitzi holisztikus gondolkodásra jellemző egységesítő törekvés e műegész a személy vonatkozásaiban: a Hologramm -

Nem keletkezik semmi, mi már ne lett volna;
és nem múlik el semmi, mi már valaha volt.

Akár mottóként is választhatnám e remek alkotó művéhez, ki a gazdag hagyomány szeretett, értett és ismert teljességét úgy varázsolja élővé, hogy az atom-, fény- és információs-,

virtuális világkorszak emberének életérzését tárja elénk, bár e mű a legszemélyesebbek egyike, mert az élettörténet sorscsapásait jelentő szakadékok (Abyssus) válnak az egységesítő törekvés kiindulópontjaivá és lesznek az ősiség vélt és vágyott, való és igaz tisztasága a természet kegyelmi állapotából kivetett Ember vágyakozása a kegyelem állapotára, a természet kegyelemteljes visszafogadására.

A költészet biblikus, egyéb más keleti filozófiák, vallások utalásai ellenére itt nincs szó üdvösségről, inkább regresszió lévén az ősi kezdethez, az ősi alaphoz visszatérően egy rendezett lélekállapotról, mely rendezettségben létezik és semmisül: a személyiség úgy létezik leginkább, hogy kiüresedik, semmisül, és e kiüresedésben, semmisülésben befogad tájat, embert, hagyományt, mely bensővé válva e Kelyhen (Hexis) átszüremlik, személyes, egyéni színezetet, arcot kap.

A költészet a Bogát: Abyss változatban (Budapest, 2002) tíz ciklus, majd az Accipiter De Monte: Abyss (Lohmar, 2009) 11 ciklus, és Ataraxx: Interregnum (Kompendium der Abgründe in Prosa und Lyrik) 2016 Edition Transylvania 13-14 ciklusos, az utolsó, 14. ciklus egyben egy vers, de mint címe is utal rá több annál: Evangelium nach Mag-Ur.

Már 2002-ben és később kisebb változtatásokkal 2009-ben, majd a 2016-os kiadásban is kicsit változtatván utószó, utólagos bejegyzés címmel, tulajdonképpen egy elméleti tanulmány, esszé zárja mind a költészeti, lírai, mind a prózai művet. A 2016-os kiadásban a lírai művet lezáró, kissé változtatott (Substruktion, 2002), valamint a prózai mű élettörténetének fejezeteit, elbeszéléseit, egyéb történeteit lezáró elméleti tanulmány (Vollendeter Nihilist, 2016).

A 2016-os kiadás tagolása:

A. Erstes Buch Interregnum

I. Die planetopischen Schwingungen der Signatur

Die Signatur der Leere, Planetopia, Schwingungen

II. Interregnum

Hara Gita, Heimatlos verortet, Häutung, Horror Metaphysicus, Evestrum, Das Duell, Fürst Kelebia, Untiefen, Der Seelenverwalter, Interregnum

III. Protreptikos

Über das Hologramm der Illusion - Leben

1. Ankunft 2. Legion 3. Metamorphose 4. Mission 5. Adieu 6. Suche 7. Abschied 8. Reconquista 9. Diplomat 10. Rückkehr 11. Substruktion 12. Helium 13. Endspiel

Vollendeter Nihilist - utószó

B. Zweites Buch Abyssus

Einleitung, Nergatron, Mescal, Uruk, Pandaemonum, Noumenon, Zyklotron, Trans-x, Nihil, Adiaphoria, Nihilin, Borzia, Evilath, Opuscula, Evangelium nach Mag-Ur

Substruktion - egy fogalom, egy utólagos bejegyzés.

E 2016-os kiadvány részletes tagolása fontos filológiai adat, mert a készülő Archiregnum (2021-22) regényterv(ezet) a 2016-os Interregnum prózát, amely egy élettörténeti keretbe ágyazódik, a regényben már sokszor címek nélkül, mint a regényszereplő álma, kedvenc történeti alakjának története, a fantasztikus könyvtárban olvasott történet, a főszereplő meséi, elbeszélései a hozzá közel álló egy-két alaknak, szerepelteti. Az Archiregnum az ősiség, ősi alaphoz vonzódásában maga lesz személyes mítosz, amint meg-, és felleli saját olvasmányait,

és a kulturális tartalmak megtalálják őt. Mesél az életéért, míg sakkozik a halállal, mintegy az Ezeregy éjszaka meséi. A regény fantasztikus könyvtárként működik, (a Rendnek valóban van értékes könyvtára a regényben), Regével kezdődik, a fent említett filozófiai tanulmány, glossza (Glossarium Aquincum) része lesz a testvérek eszmecseréjének a regényben, és az élettörténeti keretet (Interregnum) felváltja a középkori lovagregények eszközkészlete: vár a hegyen a messzeségben, mint egy elérhetetlen, - mégis az élet színterévé válik -, egy eszmei tartalom, a vándorlás hősiesség, embert próbáló kitartása, próbatételei, mese, elbeszélések, élettörténetek, a lírai én tüköri fiókjai, rekeszei tartalma az emlékezetnek tárgyiasul a múlt, a genealógia (istenes, hazás családi örökség, magány) a regény szerkezetében egymásra épülő, egymást követő, illeszkedő történetek által.

Amint a lírai elméleti tanulmány az üres magot kívánja kitölteni, megalapozni (Substruktion), úgy válik az Archiregnum regénybe ágyazott különböző műfaji sajátosságokat hordozó történetei a tudatosult lélek egymásra rakódott rétegeivé, mint a közetek alakulása, a lélek ősisége, - *az őssejtig minden ő* -, a szabadság alkotó idejében az időtlenség.

Amint már a lírai mű sajátossága a különböző kultúrák hagyományának bensővé tétele és a velük való szembesülés, amint átszüremlik a lírai én személyiségén, a szent kelyhen, a tisztaság és igaz való keresett jelenségein, úgy része a különböző kulturális hagyomány a regény műfaji, tartalmi sokszínűségének.

Az élettörténet kezdete az Anknunft, a születés fejezete, a különböző kultúrák eltérő naptári beosztására emlékeztet, az én kultúrák közöttiségére, míg a regényben az élettörténet (III. Protreptikos Über das Hologramm der Illusion - Leben) a filozófiai (Glossarium Aquincumban) tárgyalt (Selbst) (Seele) - Bewusstsein - Ego (Ich) rész után kezdődik, és változatlanul beillesztődik. Az élettörténet mintegy Költészet és Valóság egyes szám első személyű elbeszélése fejezetekre tagoltsága sokszor helyváltogatás a kék bolygón (Németország, Franciaország, Észak-Afrika, Burma, Magyarország), amely regényes elbeszélés lényegi eleme az esszéesség, a gyakori filozófiai, más irodalmi idézetek dőlt betűs vonatkozási alapul, mintegy szubtextus szolgálnak a szerző tudatosodásában, mint a sötét, ősi alap eszmélése.

A Glossarium Aquincum alcíme Eine Genealogie der Hexis oder Die Antinomie des Abendlandes von Sein und Nichts és tárgyalt fejezetcímei: Reactio - Reaktionär Nihil(um) - Nichts Regress(um) - Zeit Religio - Glaube (Selbst) (Seele) - Bewusstsein - Ego (Ich)

A regénybe e filozófiai tartalom, mint a lovagrend testvéri eszmecseréje, olvasmánya kerül.

A készülő, majdnem kész regény (Archiregnum 2021-22) fejezetei:

I. Rege Rhabdomantia Helix Samen Ruhe Chronokrator (fejezetcímek maguk is filozófikus tartalmat rejtnek)

II. Errata Solitär Pharmakon Bruder Häutung

Der versteinerte Wald (Die geheimen Aufzeichnungen des letzten Generals der Székler des Grafen und Primor Uzon de Monte aus Transylvanien)

Der Seelenverwalter Schwingungen

III. Die Signatur der Leere Fürst Kelebia Hara Gita Glut Horror Metaphysicus Das Duell Untiefen

IV. Wanderschaft Invictus Regress(um) Religio Ich

V. 1. Anknunft 2. Legion 3. Metamorphose 4. Mission 5. Adieu 6. Suche 7. Abschied 8. Reconquista 9. Diplomat 10. Rückkehr 11. Legitimation 12. Helium 13. Endspiel 14. Evestrum 15. Das unlebbares Leben

VI. Nebel Verbrannte Erde

Fontos látni, hogy a kiadások szerkezetében egyes címek megtartatnak, mások eltűnnek, de a mű genealógiája szempontjából nagyon fontos, hogy követhető legyen a különböző látások jelölői.

Talán korszajátosságnak érzi a szerző, és ezért gyakran tematizálja a mű egészében a semmi, semmisülés és megsemmisülés filozófiai fogalmát, mi ma valós fenyegetettség is a föld számára: az elméleti tanulmányokban, a Glossarium Aquincum pedig filozófiai eszmefuttatás-ként lesz a regény, Archiregnum része. A költészet két fejezetének a címe Nihil és Nihilin, illetve a költői nyelvre jellemző töredékes, tartalmat érintő üres helyekkel, nagy hiányokkal írt sorok között a tartalmak eltűnése, mintegy megsemmisüléseként adnak helyet a következő sornak, (szürrealizmus, kubizmus). A műalkotás egészében is az állítás, valami léte, és azonnali eltűnése az új tartalom megjelenése: a semmi és a lét levése egyszerre alkot, bár abszurd semmiről beszélni, ha van egyáltalán valami. A széppróza pedig a szépség állandó, megfoghatatlan jelenlétében, az absztrakt festészethez (Gerhard Richter) hasonlóan látja és láttatja a szinte szubatomi részleteiben állandóan mozgó és változó tájat, mi egyben a személyiség kitörlésének, semmisítésének, a hozott anyag kiürítésének vágya, a természetbe való kiürülés és annak bensővé válása által az ürességben, a semmisülés igyekezetében, mely meditáció problémás a belső és külső zavarok miatt (Die Signatur der Leere, Planetopia, Schwingungen). Az élettörténet szakadékos (Abyss), szűk völgye okán, a rengeteg nehézség is erre készíti a legtöbb szereplőt, inkább nem lenni, és maga a természet válik fenyegetővé (Die Signatur der Leere), a szereplőt nyakáig el-, beborítja a sivatagi homok, és ezen elásottság éles határt képez a szereplő érzékelését illetően. Az elborítottság előtti és utáni állapot éles váltás a szereplő egyébként mindentudó, kamerabiztos, külső láttatásában. Míg egy jegyzet-füzetben szembesül csak az európai idegen a HORROR szóval a magára hagyott sivatagi ember életterén, a homokba ágyazottság elsőként ájultságot, majd a kegyes álm szép, karcsú nőalakját, és hallucinációt, a démonok általi megszálltságot jelenti, majd az aura végső kitörlését, kioltódását a más ölelésében.

A tér uralma, a természet elemi ereje a műben időnként a feloldódás könnyebbségét jelenti a hozott terheinktől, majd fenyegetővé válik (Planetopia - a novella végén a váratlan tűz rombolása, mintha abszurd és groteszk mód összefüggne a szereplő látogatásával), illetve az ellenség létezése miatt már csak a csúcstechnológia segít az Archiregnumban a védekezésben a máskülönben barátságtalan, küzdelmes tájon. A Die Signatur der Leere und Schwingungen szövegekben csodálatosan eggyé válik a természet mozgó változásai a lélek és eszméleti ábrázolással, a teljes átlényegülés és eggyéolvadás, hogy a Schwingungen végén a víz fodrozásán a fények színáradata értesse meg a valódi igaz létezővel önnön magára ismertségében, mely bőrben is engedi át a lét az elidegenedés nyomán a létezőt a szabadságba.

A helyváltoztatások a műben nem kirándulások, nem mint turista látogat el különféle tájakra, hanem mint egy elhivatottság része, érintettség, rokonság, leginkább elnyomott, kis vallási, etnikai közösségek védelmében az elnyomó többség fenyegetettségében, vagy egy képzelt, álmodott szerep részeként.

Bogát - Accipiter De Monte - Ataraxx alkotói nevek változatossága is jelzi a költői identitás problematikusságát, de a szerzői név mellett felvett a nemesi, mostohaapától örökbe kapott név is, hisz egy székely köz- és magyar kishemesi felmenőkkel rendelkező, az uralomban tevékeny identitás örökségét egy másik európai, a német bárói, tehát nemesi közegbe helyezi át, és ez az életből adódó identitás problematikussága együtt létezik a műben a virtuális korszak egyéb, minden embert sújtó identitást veszélyeztető válságai mellett.

Az istenes, hazás, családi örökség emlékezik az Interregnum elbeszéléseiben, hol a valódi és képzelt történetekben valóságosnak ábrázolt alakok váltakoznak elképzelt, valós történelmi személyek sorsába belehelyezkedvén tudunk meg a múltban a jelenről.

A természetben és a múltban elmerülő, feloldódó ember itt nem papi, mágus, jögi, varázsló, politikai hatalmi attitűddel jelentkezik elsősorban a közösségben (Interregnum), hanem filozófiai-ismeretelméleti igénnyel keresi a feltételezett igazságot, legalább a sajátját, az ősiség természettel egyesülő tisztaságában.

A vidám hősiesség és gondolati tisztaság nagy gesztusait az ének a Protreptikos Über das Hologramm der Illusion - Leben élettörténetében és az Interregnum írásaiban, - bár már itt is érzékelhető a fenyegetettség -, felváltja a pusztító, ént semmisítő elemek jelenléte leginkább a Die planetopischen Schwingungen der Signatur Die Signatur der Leere, Planetopia, Schwingungen szövegeiben, hogy az Archiregnum regényben egy lovagrendekre emlékeztető testvériség kötelékeiben, de mégis magára hagyottan vegye fel a harcot a megsemmisítő elemekkel, avagy a fenyegető ellenséggel Isten álmából, Isten álma utáni ébredésben, mint hajóskapitány, avagy matróz folyton a nagy vizeken, - egyik kedvenc toposza e műegésznek -, és Isten álmában ura lenni az élet viszontagságain az embert megsemmisíteni igyekvő elemeknek.

Az elemek részesévé válni és azokat uralni képesnek lenni Protreptikosban: *szuverén, ki a tér hullámaival rendelkezik*, minden nagy MESTER képessége; a megkülönböztetni tudás, a misztikus elvegyülés és a saját bőrben a szabadság kiválása buddhai erény.

A költészetében tematizált Mescal, a prózában Pharmakon művi paradicsom lét- és önfeledett rózsaszín, virtuális világai, valamint a veszélyeztetettség démonikus tere és a hallucinációk itt nem pusztítják el a személyiség önnön, valódi arcát; itt egy határtalan és zseniálisan tiszta művész önállítási és semmisülési tanúi vagyunk.

54.

Édeskés kék szemedben

2022. március 4-én, 54. születésnapodon (19:43 -)

Szeretlek - mondanám én, ha nem tartanám túl elcsépeletnek e vallomást, mit hozhat épp csak huszonhat év sara mocska egy mocsaras fertő lázálom boglyai.

Szeret - mondja, és tartja a markát az amerikai ribanc, dollárért nem esengek.

Kék ibolya búra ha hajtaná a fejét, borítaná búra, egy üvegkoporsó, mely ha üveg, egy levegőtlen prés is egyben, bár jó hangszigetelő, de ellenséges közegben életveszélyes.

Édes-kék Szem, bár míg lehetne akár el- és megfenekelt, mert még az inkvizítor sem él zárt Falak mögött, hol csak Isten lehel párát a ködben az égi nedűt.

Szeretlek - bár késed késik úgy jó; ne használd, míg virul, ha toroz és toboroz a Toboso, ki az Ezeréves Magyarország úgy jó.

Ne hajszold, mint egy diliházat a köbön, ki leginkább egy veszélyeztetett romhalmaz alkotó géniuszokkal a kreativitás, borba, pálinkába - pálesz -, avagy royal vodkába; a royal könnyen elmaradhat és már csak a vodka fűthet, ha betonoz mindennemű természetet az úthenger.

Ne hajszolj, mint egy vén gebét egy több ezer éves ószeres gyógynövényes illatárral!

Figyelek, mint egy asztrofizikus!

Azért a fő melletted mindig a fejem. Izzás, fő; fel is fő időnként, mintegy atomreaktor hűtővíze helyett a forrásvíz.

Háború van most a nagyvilágban és közvetlen a határainkon is újra...

Szeretlek, bár egy elcsépelet szöveg is lehetne ez a megfeneklett Géniusznak a Halottak tavában.

Pengeélen szigorúan komoly benned a vágy rejtett-titkos gyilokká vált fekete szemed tobzódása az állati ösztön, miért szabadulnának az angyalok, kik szabadok választani démonokat, a bukott angyalt, avagy azúri társaik.

Nincs más e zseniális teremtésben mit imádkozhatnánk Isten ezen Ajándékát a szabadságnak: egy szeretkező hófehér lavina-görgeteg a fekete anyag fekete energiájában a sokféle teremtésről alkotott kép és képzet: multiverzumok, galaktikus rendezett fejeink tengernyi dimenzióban tán túléli az Ember a gépet.

A parttalan zokogás mintha az életről regélné, és a rugós kés felmetszhetné a szívet, de úgyis szobám, melynek nincs fala. Istenben nincsenek falak. Szobám: a határtalan, melynek nincs fala, hát ki akarsz üzni belőle, de én csak álmodozva szeretek feküdni egy döngölt agyag falu parasztház hűvösén, ki szeret. És a Fasz, mi arany és mennyei fasz, mi éltet igazán, ki szíve egy fekete űr üreg üregesen mégis oszt, ha az ész a monoton kedvesség távolságtartó ördögi vigyora a mindenem felülemelkedettségnek egy ősi lébe mártózott katona-nemes, egy arisztokrata utód, mint hagyaték ide pottyantott emlékezet: ősleves formákba rendeződven az átlényegült tapasztalás: az isteni élet.

Édes-kés-kék Szemed.

Édeskés-kék.

Hűvös szobában álmodozni, mi lenne jobb e végeknél: kard, ki kard - ki nem mondta senki, de tán szablya az mi a Solitär-t Ernst Jüngerre emlékezteti lakában egy harci sarokkal. Kártya-Játék nem, mert ott adottak a játékszabályok és megszámláltatott lapok forognak az alapok nélküli pillanatok komoly játékán a teljesség áldott intuíciója.

Egy színes alsónadrág nyomán a képzelet New-Mexikóba repült egy szál pöcsben ha Taszi-Ló, ki fehér a fehér homokon egy kék égi vágta.

E nyelv nem köthet téged, de kötött sejtjeid milliárdján e nyelv 78%-os ősi etimonja, mert jelen, és tán épp téged szeret.

Sem elveszett, sem reménytelen eset nem vagy, mert friss levegőt jár át sugaras szemed áldón, nem mint egy sebző nyíl, de mint a szeretők éneke.

Szeretlek hát az első Pillanattól, mikor megláttalak egy forró nyárban tiszta feketében ráadásként egy elegáns fekete bőrkabátban, és komolyságodon megfagyott kacagásom, de mögöttem úgy állt egy melegség áldomása, hogy meg nem semmisített, bár olykor tán átkozott volna szívesen, de csak jobban vágyakozott egy fenséges aurájú Fekete Hercegére, kinél nemesebbet nem talált, hozzá hasonlót is csak alig.

Te, komoly játszi Játék, Te boldog, szomorú Dal, Te komoly Játékos elveszett vagy-e még a homokviharban pergő homokszemek a testi lét rém- és lázálmain, érzed-e már a boldogok fényességét és a szeretők álmát, álmait?

A Hattyúk tava más néven a Halottak tava szigetén a Szentiván-éji Álom: Csongor és Tünde ... (Tünde egy harminchat éves Nő harminchatfokos lázban!)

Szeretlek, mint tiszta kacagásom forráscseppjeit Isten szeretheti csak a komoly Játékos -

Másnap

A Szabadság Istenasszonyát mások helyett szeretni nem lehet, de kiben él még emlékezete, tudja, Isten méltósága, hol az ő Lelke, ott a szabadság.

Mit kívánhatnék neked és magamnak és pár isteni szörnyszülöttnek, ki időnként vén kujont, máskor szerzetest, majd harcost, víg özvegyet, az érdektelen, nem törődömöt játssza, mert élni kell, ha a létezésben rövid időre az életet választottad magadért, vagy akár másokért, egy kutya...

Míg a Pokolt jártuk, tán azt hihették mások, hogy kék pillangók lelke vagyunk piros posztón kék betűink, de kemény harc volt és nehéz a mindennapi kenyérért, az álomért, mert meg nem törhetnek minket, hisz a lelkünk a Szépség és álmunk az Isten.

Dús, bár színtelen ajkaid nem lesznek sose azé, ki azt nem érdemli, hát ne féltsd magad, de maradj semleges és ítélet nélküli a Pillanatban ne akarj folyton birtokolni, hadd folyni a dolgokat lázuk hevében, és megérzed, merre csörgedeznek a patakok és a forrás hol bugyog fel, a nagy folyók hol érik el a tengereket és az óceán méteres hullámain úrrá leszel, bár a heves, nagy erejű hullámok biztos elnyelnek és elsodornak, mert a lélek erős, de a test erői végesek.

Fekete hajadba zöld babérokot álmodtam hajdan, Te tán a gesztenyebarna hajba színpompás virágokat, és míg a föld más szegleteiben küzdünk önmagunk a nagy munka ízei illatával, az isteni szellem szemeink sugárin egygő ölelkezik.

Hűtik a forrót és forralják a hús-hűvös hideget, de Isten is ragaszkodik saját vérmérsékletéhez az igen és a nem, a forró és a hideg, de a langyost, kit sem köp ki az Isten, ha a Szeretet.

Tiszta selyem dús-bársonyos Fekete Kimonóban álmodtalak és rajta a Fehér Virágok híresztelték az éjszakában a sors tiszta formáit a felülemelkedettség ördögi vigyorának az Isten leheletén.

Isten vigyázzon Rád minden útjaidon!

Isten emelhet csak kisebb agykapacitásból időben egy nagyobb halmazba, ha már el bírod viselni az ottani fényben létezésed, és nem égnek el neuronjaid a tudás szélesebb keresztmetszetén, hisz kinek kell a hamvasztás! A Főnix egyszer repüljön hamvából új életre, majd ez új életet vigyázza az isteni bölcsélet. Szám nélkül oszlik-bomlik majd hullánk, mint kívánjunk, és lesz majd tán keselyű eledele egy sivatagi nász, vagy kedvesünk szórja szét hamunk a föld egy igaz pontján. Igaz Pillanataink szülik a nagy Nőt, az Üresség Monogramját és a Lendületet: az emberi rajzás, a rajból a kiválás álmain egy Fehér Vázán a virágok számtalan variabilitása füzérei.

És él az a Szenvedély, mi olykor egymás karjaiba vet a halál ölelésén életünk virágzása.

55.

A Római Katona és az Örök Tavasz

Valahol messze, nem tudom hol, szövik az Életet, szövik az Életet.

Egy Római Katona a Limes kőfala bástyáiról

odakiáltott az Örök Tavasznak: Kém, Áruló!

Mindenki magából indul ki - válaszolta az Örök Tavasz,

de rágalmazni a legvégsőkig sem szabad,

mert Isten malmai lassan örölnek ugyan,

és ocsút a búzától megkülönböztetni nehéz,

(de ki merné magát ocsú nélküli búzának tekinteni,
ki ha Isten szemébe néz, és Isten Szerelmében temperamentumosan
rész vállal e Világ alakításában úgy, hogy megmozdul
és levegőt vesz: ön-Saját-Arca teremtmény,
ki szabad méltóságában és rab egy Pszichopata
Zsarnok Patológiai Részlegen, hol tán csak
Kémek és Milliárdosok mozoghatnak egy kereszt-metszeten
túl, de még ők is veszélyeztetettek egy rendezett és
jól, igaz mód összecsomózott, kivetett Háló igájában
egy Halász-Fegyőr rém- és szörnyszülöttei falatjaként).
A Római Katona a Limes kőfalán,
mielőtt a nem létező Tengerbe (Tengri - Isten)
vetette volna magát, elnémult az Örök Tavaszban,
és élni kezdett ...
... mondtam volt, hogy számtalan szeretőm
egyike volt e Nőm, se Kém, se Áruló, se Rendőr, se Maffiózó,
(mindegyikünk egyszerre, á dehogy!)
Valahol messze, nem tudom hol, szövik az Életet, szövik az Életet.
Féltékeny Szamarak - harsogta kiábrándult fellengzősen az Örök Tavasz,
és hozzáfűzte még, gágogó Libák, brekegő Békák, simulékony kis Cicusok,
hű Ebek, otthont és családot szerető Gorillák, lusta, avagy üvöltő Oroszlánok,
vén Elefántok, szeretlek Benneteket!
Isten Álma bennem a mindenki méltósága
a Szabadság Szerelmese és a Szerelem Szabadsága!
Vigyázz, hogy tőled az Életet újra és újra nehogy ugyanazon méltatlanok és
igaznak maszkírozottak újra és újra el ne vehessék!
Valahol messze, nem tudom hol, szövik az Életet, szövik az Életet.
Mi az, mi igazán démonizálja Lelkeinket? - kérdezte a Római Katona.
Családunk hiányos, így csak tudattalan ismerete, valami, amit elfojtottan,
így tudattalan szégyenlünk.
Ösztönös, életre szóló vonzalmak, melyek valami miatt vakvágányra kerültek,
elfojtásuk az életút folytatásának előfeltételének tűnt, így hidegre tettük őket.
Az ösztönös, intenzív-belső mag életre vágyakozó karakterének folyton ellenálló világ-isten -
válaszolta az Örök Tavasz.
A Halál sokkal nagyobb tartomány az Életnél a létezés igájában - válaszolta a Római Katona,
ha szabadságot szeretsz.
És mi démonizálja leginkább egy Nemzetet? - kérdezte ismét a Római Katona.
Ha elfelejti, ki is valójában, ősi örökségét, vallását, iratait... - válaszolta az Örök Tavasz és
folytatta; csak Tiszta ismeri fel a Tisztát, és nincs az igaz Szeretetnél
őszinte őrizőbb, élesebb és tisztább Tekintet. A Jelen Pillanatban kell megélni Istenben a
Szabadság Méltóságát, és a Szent Lélek pillantásai feltárják tán általunk is
a Jelen Pillanat önnön valóit, és tán visszkapjuk ősi iratainkat is Isten Kegyelmeiben -
mélázott el, míg így vélekedett Örök Tavasz.

56.
(...)

57.

2022. március 15-ére

Forr a világ bús tengere, óh Magyar,
ki, mint mondád, folyton feketében gyászol,
sír és panaszkodik, de semmi teljesítmény és minőség.
Mindent a Népert? Semmit a Néppel?
És olyan a Vezér, a Fő, kit e Nép megérdemel,
avagy nagy Szellem tész tán csak Csoda Dolgokat,
hódít, hat, alkot, gyarapít, medítál, ír, olvas és imádkozik,
míg a Fejekben az újra az újabb összeáll a Vár fokán?
Trianon Szakadékában figyelsz, mint egy Asztrofizikus,
és Árokban a Hazánk, ha saját hadaink rajtunk végigvonulnak.
Istenek, avagy Bölcsék, Urak, avagy Hadvezérek mind
maguk érdeke által megélt Akarat, mi beteljesül
az álmodott Élet-Időben.
És hol maradunk mi?
Kard ki kard, és pengeélre mi kerülünk, mert gennyes
Mellkasunk, a Szívünk Koporsója, mit megsebez a Kard,
és elfolyatják vérünk ismeretlen idegenek,
mert a Halál férgei vájott alagútjain és labirintusai szabnak
tán nekünk irányt?
Kötözött Állat bennünk az Ösztön és a következő G-Generáció
harcba száll az Angyalokkal - kard ki kard, és csurog alá az Üres Árok?
Mi lehet a Szabadság e végeken és túl?
Küzdeni a másért és önnön magáért, míg Isten tán kiválaszt
természetéből egy Élő Formát, mi a Nemzet, amely nem Rab határain,
de méltón alakítja isteni, szép Álma a Világot és önnön magát
falak nélkül a ravasz és okos Egész-ség újra, napra nap a Szabadságot!